

bíróság

5.B.43/20nap/84.szám

A bíróság az 5.B.43/20nap2 számú büntetőügyben időpontok napján megtartott nyilvános, folytatólagos tárgyalás alapján meghozta, majd 2020. február hó 26. napján kihirdette az alábbi

í t é l e t e t:

I.r. Terhelt1

(születési név: névdvik, születési hely, idő
anyja: név1, személyazonosító okmány száma: szigsz
lakcím. szám alatti lakos, ukrán-magyar
állampolgár)

vádlott b ű n ö s

- embercsempészás büntetében (1978. évi IV. törvény 2nap2§ (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont) és

- 8 (nyolc) rendbeli bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pont).

Ezért őt a bíróság – halmazati büntetésül -

1 (egy) év 2 (kettő) hónap szabadságvesztésre ítéli.

A szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 (kettő) évre felfüggeszti.

Az I. r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén annak fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A bíróság I. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

II. r. Terhelt2 (születési név: név2, ország neve, születési hely, idő1
nap2, anyja: név3, magyar útlevelének száma:
szám lakcím1 szám alatti lakos, ukrán-
magyar állampolgár)

vádlott b ű n ö s

- embercsempészás büntetében (1978. évi IV. törvény 2nap2§ (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont) és

- 4 (négy) rendbeli bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pont).

Ezért őt a bíróság – halmazati büntetésül -

nap megjelölése (tíz) hónap szabadságvesztésre ítéli.

A szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 (kettő) évre felfüggeszti.

A II. r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén annak fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A bíróság II. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

III. r. Terhelt3

személyi igazolvány

(születési hely, idő³ anyja: név⁴, irányítószám
város, utca neve házszám¹. szám alatti lakos,
száma: szám¹, magyar állampolgár)

vádlott b ű n ö s

- 12 (tizenkettő) rendbeli társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont).

Ezért őt a bíróság – halmazati büntetésül -

1 (egy) év 4 (négy) hónap szabadságvesztésre ítéli.

A szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 (kettő) évre felfüggeszti.

A II. r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén annak kétharmad részét kitöltően bocsátható feltételes szabadságra.

IV. r. Terhelt4

(születési név: név⁵, születési hely, idő⁴,
anyja: név⁶, személyazonosító okmány
száma: szám², lakcím³ szám alatti
lakos, tartózkodási helye: cím³² szám, kézbesítési
címe: cím³³ szám, ukrán-magyar állampolgár)

vádlott b ű n ö s

- 2 (kettő) rendbeli társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont).

Ezért őt a bíróság – halmazati büntetésül -

90 (kilencven) napi tétel pénzbüntetésre í t é l i.

A pénzbüntetés egy napi tételösszegét 3.000.- (háromezer) Ft-ban állapítja meg. Az így összesen kiszabott 270.000.- (kettőszázhetvenezer) Ft pénzbüntetést a törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására, az ott írt módon és időben kell megfizetni.

A pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést fogház fokozatban kell végrehajtani.

V. r. terhelt neve (született: név7, születési hely, év,hónap
nap1, anyja: név8, irányítószám, helység, utca
házsám szám alatti lakos, magyar útlevelének száma:
szám3, ukrán-magyar állampolgár)

vádlott b ú n ő s

- 2 (kettő) rendbeli társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont).

Ezért őt a bíróság – halmazati büntetésül -

90 (kilencven) napi tétel pénzbüntetésre í t é l i.

A pénzbüntetés egy napi tételösszegét 2.500.- (kettőezer-ötszáz) Ft-ban állapítja meg. Az így összesen kiszabott 225.000.- (kétszázhuszonötezer) Ft pénzbüntetést a törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására, az ott írt módon és időben kell megfizetni.

A pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést fogház fokozatban kell végrehajtani.

Az eljárás során távollévő, de jelen ügyből kifolyólag időpontok1 napjáig előzetes fogvatartásban, jelenleg szabadlábon lévő

VI.r. Terhelt6 (születési név: név9, születési hely, idő6
anyja: név11, lakcím5 szám alatti lakos,
magyar útlevelének száma: szám4, ukrán-magyar
állampolgár)

vádlott bűnös

- 2 (kettő) rendbeli társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont).

Ezért őt a bíróság – halmazati büntetésül -

90 (kilencven) napi tétel pénzbüntetésre í t é l i.

A pénzbüntetés egy napi tételösszegét 1.000.- (ezer) Ft-ban állapítja meg. Az így összesen kiszabott 90.000.- (kilencvenezer) Ft pénzbüntetést a törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására, az ott írt módon és időben kell megfizetni.

A pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést fogház fokozatban kell végrehajtani.

A pénzbüntetésbe a bíróság beszámítja a időpontok1 napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. A beszámításnál egynapi előzetes fogvatartás egynapi tétel pénzbüntetésnek felel meg.

A időpontok2 napjáig előzetes fogvatartásban, ezt követően szabadlábon, majd időpontok3 napjáig ismételten előzetes fogvatartásban, majd szabadlábon lévő

VII. r. Terhelt7 (születési név: név12, ország neve, születési hely, év
hónap, nap, anyja: név13, ukrán útlevelének
száma: szám5 ország név, lakóhely város út
házszám1 szám, ukrán-magyar állampolgár)

vádlott bűnös

- 2 (kettő) rendbeli társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont).

Ezért őt a bíróság – halmazati büntetésül -

90 (kilencven) napi tétel pénzbüntetésre í t é l i.

A pénzbüntetés egy napi tételösszegét 1.000.- (ezer) Ft-ban állapítja meg. Az így összesen kiszabott 90.000.- (kilencvenezer) Ft pénzbüntetést a törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására, az ott írt módon és időben kell megfizetni.

A pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést fogház fokozatban kell végrehajtani.

A pénzbüntetésbe a bíróság beszámítja a időpontok57. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. A beszámításnál egynapi előzetes fogvatartás egynapi tétel pénzbüntetésnek felel meg.

A bíróság a nyomozás során lefoglalt és a bíróságon tételszám. tételszám alatt kezelt

1. sorszám alatti 1 db orvosi igazolás lefoglalását megszünteti, és elrendeli annak büntetőügy iratai között történő kezelését,

a nyomozás során lefoglalt, és a nyomozati iratok részeként kezelt, név14, név15 IV. r. Terhelt4 és V. r. terhelt neve vádlottak gyanúsított ki hallgatásáról készült DVD lemezeket továbbra is a nyomozati iratok részeként kezeli.

A bíróság az eljárás során felmerült bűnügyi költségből a vádlottakat egyetemlegesen kötelezi nap megjelölése.089.- (tízezer-nyolcvankilenc) Ft bűnügyi költségnek, egyedül VI. r. Terhelt6 vádlottat 22.159.- (huszonkettőezer-százötvenkilenc) Ft bűnügyi költségnek az állam javára, a törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására, az ott írt módon és időben történő

megfizetésére, míg 782.714.- (hétszáznyolcvankettőezer-hétszáztizennégy) Ft bűnügyi költséget az állam visel.

Az ítélet ellen a vádlottak, az I., a II., a III. és a VI.r. vádlott védője a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül fellebbezéssel élhet. A fellebbezést az elsőfokú bíróságnál kell írásban benyújtani, vagy jegyzőkönyvbe mondani.

I n d o k o l á s

[1] A város nevei Járási Ügyészség a időpont4 napján kelt szám6 számú vádiratával I.r. Terhelt1 vádlottal szemben az 1978. évi IV. törvény 12.§ (2) bekezdésére figyelemmel az 1978. évi IV. törvény 2nap2§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan több személynek segítséget nyújtva elkövetett embercsempészás büntette (I.,II. vádirati pontok), és az 1978. évi IV. törvény 21.§ (2) bekezdésére figyelemmel 8 rb., az 1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (I.,II. vádirati pontok);

II.r. Terhelt2 vádlottal szemben az 1978. évi IV. törvény 21.§ (2) bekezdésére figyelemmel az 1978. évi IV. törvény 2nap2§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan több személynek segítséget nyújtva elkövetett embercsempészás büntette (III. vádirati pont), és az 1978. évi IV. törvény 21.§ (2) bekezdésére figyelemmel 4 rb., az 1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (III. vádirati pont);

III.r. Terhelt3 vádlottal szemben figyelemmel a Btk. 2.§ (2) bekezdésére és a Btk. 13.§ (3) bekezdésére, 12 rb. a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és ugyanezen törvényhely szerint büntetendő társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (I-III. vádirati pontok);

IV.r. Terhelt4 vádlottal szemben figyelemmel a Btk. 2.§ (2) bekezdésére és a Btk. 13.§ (3) bekezdésére, 2 rb. a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és ugyanezen törvényhely szerint büntetendő társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (I. vádirati pont);

V.r. terhelt neve vádlottal szemben figyelemmel a Btk. 2.§ (2) bekezdésére és a Btk. 13.§ (3) bekezdésére, 2 rb. a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és ugyanezen törvényhely szerint büntetendő társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (I. vádirati pont);

VI.r. Terhelt6 vádlottal szemben figyelemmel a Btk. 2.§ (2) bekezdésére és a Btk. 13.§ (3) bekezdésére, 2 rb. a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és ugyanezen törvényhely szerint büntetendő társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (II. vádirati pont);

VII.r. Terhelt7 vádlottal szemben figyelemmel a Btk. 2.§ (2) bekezdésére és a Btk. 13.§ (3) bekezdésére, 2 rb. a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és ugyanezen törvényhely szerint büntetendő társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (III. vádirati pont)

miatt emelt vádat.

[2] Az ügyész a időpont5 napján tartott tárgyaláson az I. és II.r. vádlottakat érintően a vádat akként pontosította, hogy az 1978. évi IV. törvény 2nap2§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző cselekmény elkövetésével vádolta őket.

[3] A bíróság előtti eljárásban az I.r, a II.r., a III.r., a IV., az V. és VII.r. vádlottak lemondtak a tárgyaláson való jelenlét jogáról. A bíróság VI.r. vádlottal szembeni eljárást külföldön ismert helyen tartózkodó terhelttel szembeni eljárásnak a Be. CII. Fejezetében írt szabályai szerint folytatta le.

[4] A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az alábbi tényállást állapította meg:

[5] *I.r. Terhelt1 vádlott* középiskolai végzettséggel rendelkezik, foglalkozása hentes, havi jövedelme 1500 euró körüli. Nős, két kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik. Vagyonát képezi a város, utca neve, házsám szám alatti ingatlan, 0,66 hektár gyümölcsös, kaszáló, a helység, utca neve, házsám szám alatti ingatlan 1/2 tulajdoni része, és az rendszám forgalmi rendszámú gépjármű. Tartozás terheli magánszemély és pénzintézet felé. Büntetve ezidáig nem volt.

[6] *II.r. Terhelt2 vádlott* legmagasabb iskolai végzettsége 9 általános iskolai osztály. Építőipari munkás, havi jövedelme 200 euró körüli. Nős, két kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik. Vagyonát képezi egy Lada típusú gépjármű, amelynek értéke bevallása szerint nincs. Tartozása nincs. Büntetve nem volt.

[7] *III.r. Terhelt3 vádlott* pedagógiai főiskolát végzett, óvodapedagógus végzettségű. A polgármesteri hivatal anyakönyvvezetőjeként havi 200.000.-Ft jövedelmet ér el. Elvált, két nagykorú gyermeke van. Vagyonát képezi a város, utca neve házsám1. szám alatti ingatlan ½ része, az ingatlan értéke kb. 5 millió Ft, valamint a város, utca, házsám2. szám alatti ingatlan, amelynek értéke 5-6 millió Ft közötti. Tartozás terheli az Erste Bank felé 4 évig fizetendő havi 120.000.-Ft törlesztőrészlettel. A büntetőeljárás során csípőprotézissel műtötték. Büntetve jelen tényállásban írt bűncselekmény elkövetését megelőzően nem volt. Utóbb öt

- a bíróság a határozat száma, kelte számú ítéletével, mely a törvényszék mint másodfokú bíróság határozat száma számú ítélete folytán jogerő emelkedett jogerőre, 2 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntette miatt 90.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte. A bűncselekmény elkövetésének ideje: elkövetési idő napja.

[8] *IV.r. Terhelt4 vádlott* középiskolai végzettséggel rendelkezik. Vállalkozó, Ukrajnában két cége van, Magyarországon is cégvezető, havi jövedelme 175.000.-Ft-nak megfelelő. Házasság, egy nagykorú felsőfokú tanulmányokat folytató gyermek és egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik. Helysége2 egy kb. 80 millió Ft értékű ingatlan, helysége1 telekingatlanoknak tulajdonosa. Vagyont képezi két gépjármű, egy kb. nap megjelölése.000 dollár értékű Mitsubishi és egy kb. 15.000 ezer dollár értékű BMW típusú gépjármű. Büntetve nem volt.

[9] *V.r. terhelt neve vádlott* legmagasabb iskolai végzettsége középiskola. Gyanúsított kihallgatása idején étterem ügyvezetőjeként dolgozott, havi jövedelme nap megjelölése00 euró körüli. Férjhezett, egy nagykorú felsőfokú tanulmányokat folytató és egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik a IV.r. vádlottal együtt. Vagyont képezi egy gépjármű, amelynek értéke 5 ezer dollár körüli. Tartozása nincs.

[nap megjelölése] *VI.r. Terhelt6 vádlott* középiskolai végzettséggel rendelkezik. Egyéni vállalkozóként fuvarozóként dolgozik, havi jövedelméről, vagyoni helyzetéről a gyanúsított kihallgatásakor nem nyilatkozott. Özvegy, három kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik. Büntetve nem volt.

[11] *VII.r. Terhelt7 vádlott* sofőrként dolgozik, havi jövedelme nap ezer korona. Nős, egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik. Vagyona, tartozása nincs. Büntetve nem volt.

[12] I.r. Terhelt1, II.r. Terhelt2, IV.r. Terhelt4, V.r. terhelt neve, VI.r. Terhelt6 és VII.r. Terhelt7 vádlottak, valamint tanú neve és tanú neve1 valamennyien ukrán állampolgárok. I.r. és II.r. vádlottak unokatestvérek, akik mindketten anyanyelvi szinten beszélnek a magyar nyelvet, IV.r. és V.r. vádlottak pedig házastársak. Az I.r. vádlott a IV., V.r. vádlottakat, valamint tanú nevet a tényállásban megjelölt időt megelőzően is ismerte, míg VI.r. vádlottal egy közös ismerősükön keresztül került kapcsolatba. A II.r. vádlott tanú nevet régóta ismeri.

[13] I.r. Terhelt1 vádlott 2008-ban ismerkedett meg Magyarországon egy egyházi rendezvényen a néhai név16 helysége neve lakossal, akivel az évek alatt barátokká váltak, és rendszeresen látogatták egymást. A magyarul jól beszélő I.r. vádlott és családja időpont6 szerezte meg a magyar állampolgárságot egyszerűsített honosítási eljárás keretében. Ezt követően az I.r. vádlott már rendelkezett ismeretekkel arról, hogy hogyan lehet magyar állampolgársághoz jutni, így a II.r., a IV.r., az V.r. és VI.r. vádlottak és tanú neve az I.r.

vádlottól szereztek tudomást a magyar állampolgárság megszerzésének a lehetőségéről, a hivatalos eljárásról, illetve az ahhoz szükséges dokumentumokról.

[14] II.r. Terhelt² vádlott a VII.r. vádlottnak és tanú neve¹ ukrán állampolgároknak adta tovább a magyar állampolgárság megszerzéséhez szükséges ismereteit, miután időpont⁷ ő is benyújtotta a saját honosítási kérelmét I.r. vádlott ajánlását követően helység neve¹ ahová I.r. vádlott el is vitte őt és feleségét.

[15] A tényállásban írt időben III.r. Terhelt³ vádlott anyakönyvvezető látta el – egyebek mellett – az állampolgársági ügyekkel kapcsolatos feladatokat polgármesteri hivatal¹, akivel I.r. vádlott név¹⁶ helység neve lakoson keresztül ismerkedett meg, és került vele az évek során közelebbi kapcsolatba, míg a II.r. vádlott a saját honosítási kérelmének a benyújtását követően került ismeretségbe a III.r. vádlottal.

[16] A IV.,V.,VI. és VII.r. vádlottak, valamint tanú neve és tanú neve¹, mint ukrán állampolgárok, a magyar törvények szerint harmadik országbeli állampolgároknak minősülnek, így az Európai Unió és a schengeni tagországok területére történő beutazásukról és tartózkodásukról érvényes úti okmányuk birtokában a 2007. évi II. törvény rendelkezik, és szabályozza, hogy a harmadik országbeli állampolgárok szabad mozgása a beutazás és tartózkodás esetében mennyiben korlátozható. Ukrán állampolgárok esetében a tényállásban írt időben, időpontok⁸ között a szabad magyarországi tartózkodás korlátozott volt, ezért volt szükséges az előbbieken felsorolt vádlottaknak a magyar állampolgárság jogosulatlan megszerzését követően a honosítási okirat birtokában, annak felhasználásával magyar magánútlevel, személyazonosító igazolvány megszerzése.

[17] Az I. és II. vádlottaknak, valamint tanú nevenak tudomása volt arról, hogy helység¹ a III.r. vádlott mint anyakönyvvezető munkája során nem vizsgálja kellő figyelemmel és alaposággal a benyújtott iratok hitelességét, illetve a magyar nyelv tudásának a magyar állampolgárság megszerzéséhez szükséges szintjét. Tudomással bírtak tehát arról, hogy magyar nyelvtudás hiányában, a szükséges iratok benyújtását követően a jogszabályban és az ahhoz kapcsolódó iránymutatásba foglalt előírásokkal ellentétben megszerezhetik a magyar állampolgárság igazolását szolgáló honosítási okiratot, majd ezt követően az ahhoz kapcsolódó magyar úti okmányt és egyéb igazolványokat. Ezért utaztak valamennyien a honosítási kérelem beadásának céljából a lakóhelyüktől távol eső helységekre.

[nap] Ezt követően IV.,V.,VI. és VII.r. vádlottak, valamint tanú neve jogosulatlanul megszerezték a magyar állampolgárságot, majd a magyar magánútleveleket, míg tanú neve¹ a magyar állampolgárság megszerzését követően megigényelte ugyan az útlevelet, azonban – a III. tényállási pontban részletezettek szerint – azt nem kapta meg. A magyar útlevél megszerzése az Európai Unió és a schengeni tagországok határainak ellenőrzés nélküli átlépéséhez, tartózkodásához és munkavállaláshoz volt szükséges számukra.

[19] Az I. és II.r. vádlottak – valamint a fenti személyek szállításában részt vevő tanú neve – cselekményükkel közreműködtek abban, hogy IV.,V.,VI. és VII.r. vádlottak és tanú neve jogosulatlanul magyar magánútlevelet szerezzenek, és azzal a schengeni tagországok határainak átlépéséhez és az Európai Unió területén belül történő szabad mozgáshoz, ellenőrzés nélküli szabad határátlépéshez és engedélyhez nem kötött tartózkodás elősegítéséhez ezeknek a személyeknek segítséget nyújtsanak.

[20] A IV.,V.,VI. és VII.r. vádlottak, Korács Artúr és tanú neve magyarul nem beszélő ukrán állampolgárok, akik az I. és II.r. vádlottak, valamint tanú neve közreműködésével és segítségével valamennyien a magyar útlevél megszerzése miatt nyújtották be a honosítási kérelmüket a helység neve Nagyközség Polgármesteri Hivatalában az alábbiak szerint.

I.

[21] A magyar felmenőkkel rendelkező, de magyarul nem beszélő IV.r. Terhelt4 és V.r. terhelt neve vádlottak két kiskorú gyermekükkel és tanú neveral együtt időpont9 egyszerűsített honosítási kérelmet terjesztettek elő a cím34 szám alatt lévő polgármesteri hivatal1. A IV. és V.r. vádlottak, valamint tanú neve a hivatalban nem egyedül jelentek meg, az őket kísérő, a magyar nyelvet beszélő I.r. vádlott tolmácsként segítette őket az ügyintézésben. A magánokiratnak minősülő honosítási kérelem „Nyilatkozatok” megjelölésű részének 2. pontjában a IV. és V.r. vádlottak és tanú neve valótlanul jelentették ki, hogy értik és beszélnek a magyar nyelvet.

[22] A kitöltött formanyomtatványban foglalt nyilatkozatokkal ellentétben ugyanis sem a IV.r. vádlott, sem az V.r. vádlott nem értette és beszélt a magyar nyelvet, a magyar nyelvtudásuk csupán néhány szó és kifejezés volt.

[23] A magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény (továbbiakban: Ápt.), valamint e törvény végrehajtásáról szóló 125/1993.(IX.22.) Kormány rendeletbe foglalt feladatokat a tényállásban írt időben az anyakönyvvezetőként dolgozó III.r. vádlott látta el polgármesteri hivatal1. A vádlottak valótlan nyilatkozatát tartalmazó honosítási kérelmeket a helyi polgármesteri hivatal irodájában a III.r. vádlott átvette, majd hivatali bélyegzővel és ügyintézői záradékkal látta el.

[24] A III.r. vádlott sem a IV.r., sem az V.r. vádlottak, sem tanú neve magyar nyelvtudásáról nem győződött meg, a honosítási kérelemben valótlanul azt tanúsította, hogy a kérelmet előterjesztő nagykorú, cselekvőképes IV. és V.r. vádlottak, valamint tanú neve a magyar nyelvet érti és beszéli.

[25] Az Ápt.13.§ (4) bekezdésében írt kötelezettségének teljesítése alapján III.r. vádlott időpont10 továbbította IV., V.r. vádlottak és tanú neve honosítási kérelmeit és azok csatolt mellékleteit az állampolgársági ügyekben eljáró szervnek, amely a fentebb hivatkozott kormányrendelet 13/B.§-a szerinti Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal volt.

[26] A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal IV. és V.r. vádlottak esetében a időpont11 kelt, ügyszám számú, míg tanú neve vonatkozásában a időpont12 kelt ügyszám1 számú átíratával közokiratnak minősülő, indokolt előterjesztéssel megküldte többek között a vádlottak és tanú neve honosítási kérelmeit a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Hatósági Főosztályának, mivel az Ápt. 6.§ (1)-(2) bekezdéseinek értelmében a magyar állampolgárság honosítással, illetőleg visszahonosítással történő megszerzésére irányuló kérelemről – a miniszter előterjesztése alapján – a köztársasági elnök dönt, aki a magyar állampolgárság megszerzéséről honosítási, illetőleg visszahonosítási okiratot állít ki.

[27] Ezt követően a közigazgatási és igazságügyi miniszter IV. és V.r. vádlottak vonatkozásában a időpont, ügyszám iktatószám, míg tanú neve vonatkozásában a időpont, ügyszám1 iktatószám közokiratnak minősülő, a honosíthatóság kérdésében kialakított álláspontot tartalmazó indokolással ellátott előterjesztést tett a köztársasági elnök részére, mivel a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, valamint a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium IV. és V.r. vádlottak, valamint tanú neve valótlan nyilatkozatán alapuló kérelme alapján megállapította, hogy a kérelmezők az egyszerűsített honosítás valamennyi törvényi feltételének, köztük a magyar nyelv megfelelő szintű ismeretének is eleget tettek. A köztársasági elnök IV. és V.r. vádlottak esetében a határozat kelte, ellenjegyzése, határozat számok számon honosítási okiratot adott ki, míg tanú neve részére a határozat kelte, ellenjegyzése1 ellenjegyzett határozat számok1. számon szintén honosítási okiratot adott ki.

[28] A IV. és V.r. vádlottak, valamint tanú neve az Ápt. 7.§-a alapján helység neve, időpont az állampolgársági eskü letételével megszerezték a magyar állampolgárságot.

[29] Ezt követően a IV. és V.r. vádlottak időpont13 magyar útlevelet igényeltek és kaptak. tanú neve először időpont14 igényelt és kapott magyar útlevelet, amelyet úti okmányként és személyazonossága igazolásaként használt. Nevezett ezt követően új magánútlevél kérelmet nyújtott be és a korábbi útiokmány leadását követően, időpont15 érvényes szám7 sorszámú magyar magánútlevelet kapott. A IV., V.r. vádlottak és tanú neve az úti okmányokat jogosulatlanul használják magyarországi, illetve az Európai Unió és a schengeni tagországok területén történő tartózkodásra, beutazásra, esetlegesen jogosulatlan munkavállalásra, valamint személyazonosságuk igazolására.

[30] A magyar felmenőkkel rendelkező, de magyarul nem beszélő VI.r. Terhelt6 vádlott időpont16 egyszerűsített honosítási kérelmet terjesztett elő a cím34 szám alatt található polgármesteri hivatal1. A VI.r. vádlott a hivatalban nem egyedül jelent meg, az őt kísérő, magyarul beszélő I.r. vádlott segített tolmácként az ügyintézésben. A magánokiratnak minősülő honosítási kérelem „Nyilatkozatok” megjelölésű részének 2. pontjában a VI.r. vádlott valótlanul jelentette ki, hogy érti és beszél a magyar nyelvet.

[31] A kitöltött formanyomtatványban foglalt nyilatkozatával ellentétben azonban a VI.r. vádlott nem érti és beszél a magyar nyelvet, magyar nyelvtudása csupán néhány magyar szó, valamint a nevét tudja leírni magyarul. A VI.r. vádlott önéletrajzát az I.r. vádlott készítette, illetve a nyomtatványt is ő töltötte ki, a VI.r. vádlott csupán aláírta azokat.

[32] A magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény (továbbiakban: Ápt.), valamint e törvény végrehajtásáról szóló 125/1993.(IX.22.) Kormány rendeletbe foglalt feladatokat e tényállási pontban írt időben az anyakönyvvezetőként dolgozó III.r. vádlott látta el polgármesteri hivatal1. A VI.r. vádlott valótlan nyilatkozatát tartalmazó honosítási kérelmét a helyi polgármesteri hivatal irodájában időpont16 a III.r. vádlott átvette, majd hivatali bélyegzővel és ügyintézői záradékkal látta el. A III.r. vádlott a VI.r. vádlott magyar nyelvtudásáról nem győződött meg, a honosítási kérelemben valótlanul azt tanúsította, hogy a kérelmet előterjesztő nagykorú, cselekvőképes VI.r. vádlott a magyar nyelvet érti és beszél.

[33] Az Ápt.13.§ (4) bekezdésében írt kötelezettségének teljesítése alapján III.r. vádlott időpont17 kelt átíratával továbbította VI.r. vádlott honosítási kérelmét és az ahhoz csatolt mellékleteket az állampolgársági ügyekben eljáró szervnek, amely a fentebb hivatkozott kormányrendelet 13/B.§-a szerinti Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal volt.

[34] A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal a időpont18 kelt, határozat száma1 számú átíratával közokiratnak minősülő, indokolt előterjesztéssel megküldte többek között a VI.r. vádlott honosítási kérelmét a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Hatósági Főosztályának, mivel az Ápt. 6.§ (1)-(2) bekezdéseinek értelmében a magyar állampolgárság honosítással, illetőleg visszahonosítással történő megszerzésére irányuló kérelemről – a miniszter előterjesztése alapján – a köztársasági elnök dönt, aki a magyar állampolgárság megszerzéséről honosítási, illetőleg visszahonosítási okiratot állít ki.

[35] Ezt követően a közigazgatási és igazságügyi miniszter a időpont19 kelt, határozat száma2 iktatószámon közokiratnak minősülő, a honosíthatóság kérdésében kialakított álláspontot tartalmazó indokolással ellátott előterjesztést tett a köztársasági elnök részére, mivel a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, valamint a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium VI.r. vádlott valótlan nyilatkozatán alapuló kérelme alapján megállapította, hogy a kérelmező az egyszerűsített honosítás valamennyi törvényi feltételének, köztük a

magyar nyelv megfelelő szintű ismeretének is eleget tett. A köztársasági elnök a határozat kelte, ellenjegyzése² napján ellenjegyzett határozat száma³. számú határozatával a határozat száma⁴ számon honosítási okiratot adott ki a VI.r. vádlott részére

[36] A VI.r. vádlott az Ápt. 7.§-a alapján időpont²⁰ az állampolgársági eskü letételével megszerezte a magyar állampolgárságot.

[37] Ezt követően a VI.r. vádlott időpont, okmányszám okmányszámú magyar útlevelet igényelt és kapott, melyet azóta is jogosulatlanul használ magyarországi, illetve az Európai Unió és a schengeni tagországok területén történő tartózkodásra, beutazásra, esetlegesen jogosulatlan munkavállalásra, valamint személyazonossága igazolására.

III.

[38] A magyar felmenőkkel rendelkező, de magyarul nem beszélő VII.r. Terhelt⁷ vádlott és tanú nevel időpont²¹ egyszerűsített honosítási kérelmet terjesztettek elő a hivatal címe szám alatt lévő polgármesteri hivatal¹. A VII.r. vádlott és tanú nevel a hivatalban nem egyedül jelentek meg, az őket kísérő és magyarul beszélő II.r. Terhelt² vádlott tolmácsként segítette őket az ügyintézésben. A magánokiratnak minősülő honosítási kérelem „Nyilatkozatok” megjelölés részének 2. pontjában a VII.r. vádlott és tanú nevel valótlannal kijelentették, hogy értik és beszélnek a magyar nyelvet.

[39] A kitöltött formanyomtatványban foglalt nyilatkozatukkal ellentétben sem a VII.r. vádlott, sem tanú nevel nem érti és beszél a magyar nyelvet, magyar nyelvtudásuk csupán néhány magyar szó.

[40] A magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény (továbbiakban: Ápt.), valamint e törvény végrehajtásáról szóló 125/1993.(IX.22.) Kormány rendeletbe foglalt feladatokat a tényállásban írt időben az anyakönyvvezetőként dolgozó III.r. vádlott látta el polgármesteri hivatal¹. A VII.r. vádlott és tanú nevel valótlannal nyilatkozatát tartalmazó honosítási kérelmeit a helyi polgármesteri hivatal irodájában a III.r. vádlott átvette, majd hivatali bélyegzővel és ügyintézői záradékkal látta el.

[41] A III.r. vádlott sem a VII.r. vádlott, sem tanú nevel kérelmező magyar nyelvtudásáról nem győződött meg, a honosítási kérelemben valótlannal azt tanúsította, hogy a kérelmet előterjesztő nagykorú, cselekvőképes VII.r. vádlott, valamint név¹⁴ a magyar nyelvet érti és beszél.

[42] Az Ápt.13.§ (4) bekezdésében írt kötelezettségének teljesítése alapján III.r. vádlott időpont22 napján továbbította VII.r. vádlott és tanú neve1 honosítási kérelmeit és azok csatolt mellékleteit az állampolgársági ügyekben eljáró szervnek, amely a fentebb hivatkozott kormányrendelet 13/B.§-a szerinti Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal volt.

[43] A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal VII.r. vádlott esetében a határozat száma és kelte1 számú, míg tanú neve1 vonatkozásában a határozat száma, kelte2 számú átirataival közokiratnak minősülő, indokolt előterjesztéssel megküldte többek között a honosítási kérelmeket a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Hatósági Főosztályának, mivel az Ápt. 6.§ (1)-(2) bekezdéseinek értelmében a magyar állampolgárság honosítással, illetőleg visszahonosítással történő megszerzésére irányuló kérelemről – a miniszter előterjesztése alapján – a köztársasági elnök dönt, aki a magyar állampolgárság megszerzéséről honosítási, illetőleg visszahonosítási okiratot állít ki.

[44] Ezt követően a közigazgatási és igazságügyi miniszter VII.r. vádlott vonatkozásában a időpont23 kelt, határozat száma5 iktatószámán, míg tanú neve1 vonatkozásában a időpont24 napján kelt, iktatószám7 iktatószámán közokiratnak minősülő, a honosíthatóság kérdésében kialakított álláspontot tartalmazó indokolással ellátott előterjesztést tett a köztársasági elnök részére, mivel a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, valamint a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium a VII.r. vádlott, valamint tanú neve1 valótlán nyilatkozatán alapuló kérelme alapján megállapította, hogy a kérelmezők az egyszerűsített honosítás valamennyi törvényi feltételének, köztük a magyar nyelv megfelelő szintű ismeretének is eleget tettek. A köztársasági elnök a VII.r. vádlott esetében a határozat kelte, ellenjegyzése3 ellenjegyzett, határozat számok2. számon honosítási okiratot adott ki, míg tanú neve1 részére határozat kelte, ellenjegyzése4 ellenjegyzett határozat számok3 számon szintén honosítási okiratot adott ki.

[45] A VII.r. vádlott az Ápt. 7.§-a alapján helység neve, időpont1, míg tanú neve1 időpont25 az állampolgársági eskü letételével megszerezték a magyar állampolgárságot.

[46] Ezt követően a VII.r. vádlott időpont58-én szám8 okmányszámú magyar útlevelet igényelt és kapott, amelyet jogosulatlanul használt magyarországi, illetve az Európai Unió és a schengeni tagországok területén történő tartózkodásra, beutazásra, esetlegesen jogosulatlan munkavállalásra, valamint személyazonosságuk igazolására addig, amíg a nyomozóhatóság a VII.r. vádlott időpont26 gyanúsított kihallgatásakor az útlevelet lefoglalta, majd a kiállító hatóságnak megküldte azzal, hogy azt vonja vissza.

[47] tanú neve1 a magyar állampolgárság megszerzését követően, időpont27 magyar útlevelet igényelt, amelyet a hivatal Járási Hivatal Okmányirodájában kívánt átvenni időpont28. Az útlevél átvételének során kiderült, hogy nevezett nem érti és beszél a magyar nyelvet, ezért a hivatal Járási Hivatal vezetője időpont28 bejelentést tett a megyei Rendőrfőkapitányság Bűnügyi Osztályán és a nyomozóhatóság a nyomozást elrendelte.

[48] III.r. Terhelt3 vádlott a tényállás I-III. pontjaiban körülírtak szerint a magyarul nem beszélő IV., V., VI. és VII.r. vádlottakkal és név15 valamint tanú neve ukrán állampolgárokkal szándékegységben a magyar nyelvtudásuk szintjét valótlanul tanúsította, így közreműködött abban, hogy a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, valamint a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Hatósági Főosztálya által készített előterjesztésekbe, mint közokiratokba valótlan adat kerüljön, ehhez a magyarul jól beszélő I.r. vádlott és II.r. vádlott, mint tolmácsok segítséget nyújtottak.

[49] A bíróság ezen tényállást a vádlottak, név15 tanú neve gyanúsítottként tett vallomásai, tanu, tanu1, név16 tanúk tárgyaláson felolvasott vallomásai, a költségjegyzék, a bűnjeljegyzék, a nyomozás elrendeléséről szóló határozat és feljegyzések, a nyomozás meghosszabbításáról szóló határozatok, a bűnügyek elkülönítéséről szóló határozatok, az I., a II., a IV., az V., a VI. és VII.r. vádlottak, valamint tanú neve és tanú neve ukrán állampolgárok egyszerűsített honosítási eljárásban benyújtott kérelme alapján indult eljárásban keletkezett iratok, az eskü letételéről szóló dokumentumok, lefoglalásról készült határozatok és jegyzőkönyvek, lefoglalás megszüntetéséről szóló határozatok, a KEKKH Személyi Nyilvántartási és Igazgatási Főosztály megkeresésre adott válaszai, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, a megyei Kormányhivatal tájékoztatásai, III.r. vádlott munkaköri leírásai, munkáltatói igazolása, a időpont29-iki képzésen történő részvétellel kapcsolatos dokumentumok, tanúsítvány, a képzés anyagát tartalmazó diasor, név17 időpont30 kelt megkeresése, a Módszertani Útmutató, gyakran ismételt kérdésekkel kapcsolatos dokumentum, név17 időpontok31 között kelt felhívásai, III.r. vádlottal szemben méltatlansági eljárás megindításáról szóló határozat, az ellene indult etikai eljárás megindításának megtagadásáról szóló határozat, a határregisztrációs adatbázisból lekért adatok I., II., IV., V. és VI.r. vádlottakra és tanú nevére vonatkozóan, kibocsátott nemzetközi elfogatóparancsok alapján VI. és VII.r. vádlottak előzetes fogvatartására vonatkozó iratok, a bíróság, ügyszám. számú ügyének iratanyaga, IV. és V.r. vádlottak alapfokú nyelvtanfolyam elvégzéséről szóló okiratok, rendőri jelentések, a vádlottak erkölcsi, vagyoni bizonyítványa és az ügy egyéb adatai alapján állapította meg.

[50] I.r. Terhelt1 vádlott a nyomozás során gyanúsítottként részletesen vallott arról, hogy egyszerűsített honosítási eljárás keretében mikor és hogyan szerzett magyar állampolgárságot. Előadása szerint a magyar állampolgárság megszerzését követően a vele jó baráti kapcsolatban álló család neve segítette az állampolgárság megszerzésében. A IV.r. vádlott általa bevallottan „egy keveset” beszélt magyarul, és a személyes találkozások során is azt tapasztalta, hogy a IV.r. vádlott nehezen tudja megértetni magát magyar nyelven. Az I.r. vádlott vallomása szerint a IV.r. vádlottal ukrán nyelven beszélt, viszont amikor közös ismerősükkel, a tanu neve találkoztak, ő segítette tolmácsként a IV.r. vádlottnak a kommunikációban. Az I.r. vádlott a családhoz hasonlóan tanú nevének és Terhelt6 VI.r. vádlottnak is segítette – a tájékoztatáson túl – a magyar állampolgárság megszerzésében. Valamennyiük esetében jelen volt a helység neve hivatal irodájában, és III.r. Terhelt3 vádlott ügyintézővel való kommunikációt – tolmácsolással – segítette. A III.r. vádlottal való kapcsolatát illetően vallotta, hogy öt időpont32 óta ismeri, telefonon tartották egymással a kapcsolatot, és az állampolgársághoz kapcsolódó hivatali ügyek intézése során rendszeresen találkoztak. Az I.r. vádlott vallomása szerint a család megjelölése családnak a magyar úti

okmány megszerzésében is segítséget nyújtott a város nevei polgármesteri hivatalban, illetőleg a postán a hivatalos útiokmány igénylésekor.

[51] Az I.r. vádlott vallott arról, hogy ukrán állampolgároknak több esetben nyújtott segítséget a magyar állampolgárság megszerzése érdekében indított hivatali eljárásokban, a kérelemhez szükséges iratok kitöltésében, azok lefordításában, az ukrán nyelvű okiratok hiteles magyar nyelvű fordításában. Több személyt szállított saját gépjárművével az ügyintézés helyszínére, az ügyintézés során viszont nem mindig volt jelen. Amikor mégis jelen volt a hivatal irodájában, az ukrán kérelmezőknek abban segített, hogy a hivatalos formában feltett kérdéseket megértsék és értelmezzék. Arra nézve azonban nem tudott választ adni, hogy az ügyintézőként minden esetben eljáró III.r. vádlott a magyar nyelv megfelelő szintű tudását hogyan ellenőrizte.

[52] *II.r. Terhelt2 vádlott* a tárgyaláson tagadta, hogy szándékosan bűncselekményt követett volna el. Azt nem tette vitássá, hogy segédkezett ukrán állampolgároknak a magyar állampolgárság megszerzésben, ebben azonban a jószándék vezérelte. Ő unokatestvére, az I.r. vádlott ösztönzésére szerezte meg a magyar állampolgárságot, a hivatalos ügyintézés helység1 folyt. Mivel magyar felmenőkkel rendelkezett, és gyermekkorától beszélt a magyar nyelvet, az egyszerűsített honosítási eljárás feltételeinek megfelelt. Az ügyintézés során találkozott és ismerkedett meg a III.r. vádlottal, akivel ezt követően is több alkalommal – például falunap alkalmából – találkozott.

[53] A II.r. vádlott nem tette vitássá, hogy VII.r. Terhelt7 vádlottnak és tanú nevelnek segített a magyar állampolgárság megszerzésében. Előadása szerint a nyomtatványok kitöltésekor és az önéletrajz megírásában fordított. Vallotta, hogy a polgármesteri hivatal irodájába nem ment be a kérelmezőkkel együtt. Tagadta, hogy a VII.r. vádlottól vagy tanú neveltől a közreműködéséért pénzt vett volna át, így azt is, hogy a III.r. vádlottnak az ügyintézés érdekében anyagi ellentételezést nyújtott volna.

[54] A II.r. vádlott a tárgyaláson arra nézve, hogy a VII.r. vádlott, illetőleg tanú nevel az ő segítsége nélkül az állampolgárság megszerzése érdekében önállóan el tudtak-e járni, nem tudott választ adni, így arra sem, hogy nyelvismeretük alapján az ügyintézővel egyedül tudtak volna-e beszélni.

[55] Arra nézve, hogy az állampolgársági kérelmet miért helység nevel VII.r. vádlott és tanú nevel lakóhelyétől több órás autóútra lévő településen adták be, a II.r. vádlott I.r. vádlott szerepére hivatkozott. Előadása alapján az I.r. vádlott volt ismerős a településen, bár arról neki konkrét tudomása nem volt, hogy az I.r. vádlott a III.r. vádlottal kapcsolatban állt volna.

[56] A II.r. vádlott gyanúsítottként arról szólt, hogy a VII.r. vádlott és tanú nevel „törve beszéltek a magyart”, a Magyarországra történő utazáskor egymással ukrán nyelven

beszéltek. Részletesen vallott ugyanis arról, hogy időpont²¹ együtt érkeztek helysége, tanú neve tulajdonában lévő gépjárművel, a gépkocsiban velük volt tanú neve is. Azzal kapcsolatban, hogy a kérelmet benyújtó személyek tanú neveral megállapodtak-e bármiben az állampolgárság megszerzése érdekében, nem tudott választ adni.

[57] A II.r. vádlott gyanúsítottként is vallotta, hogy nem volt jelen az irodában, amikor a kérelmezők az ügyintézővel beszéltek. Az elkészült nyomtatványokat a folyosón adta át, ezt véleménye szerint az ügyintéző nem láthatta. A III.r. vádlottal viszont találkozott aznap, ekkor beszéltek is egymással.

[58] *III.r. Terhelt3 vádlott* a tárgyaláson vallomását írásban nyújtotta be, ebben tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Előadta, hogy munkáját, így az állampolgársági ügyek intézése során végzett feladatait a legjobb tudása és legnagyobb gondossága szerint végezte. Napi 12-14 órában dolgozott, így rendkívüli leterheltsége okán egyidőben több ügyfél ügyeit is intézte. Sok állampolgársági ügyet intézett, a megnövekedett munkatempó miatt ezekben az ügyekben a kérelmezőköz néhány kérdést tett fel, és ez alapján állapította meg, hogy rendelkeznek-e magyar nyelvtudással. Utalt arra, hogy anyakönyvvezetőként nem rendelkezett konkrét ismeretekkel arról, hogy milyen szintű magyar nyelvtudás szükséges az állampolgárság megszerzéséhez, tekintve, hogy erre nézve megfelelő szakmai iránymutatást nem kapott. A III.r. vádlott vallomásában cáfolta, hogy nem vizsgálta a kérelmezők magyar nyelvtudásának megfelelő szintjét, hivatkozása szerint ugyanis az általa feltett néhány kérdés alapján erről minden esetben meggyőződött.

[59] *IV.r. Terhelt4 vádlott* a tárgyaláson tagadta, hogy a magyar állampolgárság megszerzésére irányuló eljárásban szándékosan törvényt szegtek volna. Vallomásában részletesen szólt arról a baráti és üzleti kapcsolatról, ami az állampolgárság megszerzését megelőzően az I.r. vádlotthoz és név¹⁶hoz fűzte, illetőleg tanú neveral való ismeretségéről. Ennek kapcsán előadta, hogy tisztában volt a magyar állampolgárság megszerzésének törvényi feltételeivel. Feleségével együtt mindketten rendelkeztek magyar felmenőkkel, azonban a magyar nyelvtudás igazolása nehézségekbe ütközött. Ezért a magyar nyelv megtanulása céljából – a nyelv alapfokú elsajátítása érdekében – helység neve² egy nyelváros nevelolai tanfolyamra jelentkeztek. Három hónapos nyelvi kurzust követően a nyelváros nevelolában sikeres vizsgát tettek és a vizsgáról dokumentumot kaptak. A IV.r. vádlott hangsúlyozta, hogy a megszerzett nyelvi ismeretei alapján ő is és felesége is megfeleltek a törvényben előírt feltételeknek. Azt nem tette vitássá, hogy a magyar állampolgárság megszerzése iránti eljárásban neki az I.r. vádlott segítséget nyújtott, ezt azonban baráti alapon tette. Az I.r. vádlott segített nekik abban, hogy magyarországi tartózkodásuk idején vendégül látta őket, a dokumentumok kitöltésében segítséget nyújtott, az ügyintéző előtti eljárásban jelen volt. A IV.r. vádlott vallotta ugyanis, hogy a kérelem-nyomtatvány kitöltésekor azon kérdések megválaszolásában, amelyeket nem értett, az I.r. vádlott segítette ki. A formanyomtatvány bemutatását követően azonban előadta, hogy a kitöltés során keletkezett írás nem tőle származik, a dokumentumot viszont maga írta alá. A IV.r. vádlott vallomása alapján a kérelemhez benyújtott önéletrajzot ugyan maga írta, azonban annak megszövegezésében is az I.r. vádlott játszott szerepet. Előadta ugyanis, hogy ő ukrán nyelven írta meg az önéletrajzot, amit az I.r. vádlott lefordított magyarra, és ezt a szöveget másolta le.

[60] A IV.r. vádlott vallomásaiban nem tette vitássá, hogy a III.r. vádlott előtti ügyintézés során jelen volt az I.r. vádlott. A hivatalba együtt érkeztek az I.r. vádlottal, az irodába ki-bejárt az I.r. vádlott, arról azonban, hogy mit beszélt az ügyintézővel, nem tudott választ adni. Vallomása szerint az I. és III.r. vádlottak jól ismerték egymást, közvetlen kapcsolatban álltak egymással. A III.r. vádlott magyar nyelven tőle is különböző kérdéseket tett fel, ezek egy részének megválaszolásában szintén segített neki az I.r. vádlott. Ennek ellenére állította a IV.r. vádlott, hogy az ügyintézőként eljáró III.r. megfelelően járt el, amikor tanúsította magyar nyelvismeretét.

[61] Arra vonatkozóan a IV.r. vádlott, hogy az I.r. vádlott segítségével nélkül a magyar állampolgárság megszerzésében egyedül el tudott-e járni, nem adott határozott választ. Hivatkozása szerint a formanyomtatvány egyes kérdéseinek megválaszolása kitűnő magyar nyelvismeretet igényelt, ami megnehezítette a válaszadást.

[62] A tárgyaláson tett vallomásával szemben a IV.r. vádlott időpont33 gyanúsítottként arról vallott, hogy városok neve magántanáránál tanult magyar nyelvet 20nap megjelölése. és 2011. évben kb. fél évig. Kijelentette ugyanakkor, hogy nem rendelkezik a nyelvtudás igazolásáról szóló dokumentummal, mivel magyar nyelvvizsgát nem tett. Ezen gyanúsított és a tárgyaláson tett vallomásaiban mutatkozó ellentmondás kapcsán a IV.r. vádlott utalt arra, hogy felfokozott idegállapotban került sor gyanúsított kihallgatására, így tévedett a gyanúsítás során vallomásának megtételkor. Egyértelművé tette az ellentmondás kapcsán, hogy tárgyaláson tett vallomását tartja fenn.

[63] *V.r. terhelt neve vádlott* a időpont34-iki gyanúsított kihallgatásakor az állampolgárság megszerzésének előkészületei, a hivatalos eljárás lebonyolítása tekintetében férje, a IV.r. vádlott és az I.r. vádlott szerepére utalt. Vallomása szerint a férje tájékoztatta őt arról, hogy magyar gyökereik vannak, az állampolgárság megszerzése érdekében indított eljárásban a férje mindent az I.r. vádlottal egyeztetett. Magyar állampolgárrá válni családjuk érdeke volt, a testvére helység² lakott, Magyarországra akartak költözni, a férje vállalkozást itt akart folytatni. Vallomása szerint neki az állampolgárság megszerzésének feltételeiről nem volt tudomása, úgy gondolta, hogy az a magyar nyelvtudás, amivel akkor rendelkezett, elegendő az okmányok benyújtásához. Tervei szerint a nyelvet Magyarországon tanulták volna meg. Előadása alapján magyarul 20nap megjelölése. vége és 2011. eleje között tanult, férje által fogadott magyartanáránál, ennek igazolására dokumentummal azonban nem rendelkezett.

[64] Az V.r. vádlott vallotta, hogy a benyújtott kérelmet csupán aláírta, és az ahhoz csatolt önéletrajzot sem ő írta meg. Előadása szerint őt nem tájékoztatták arról, hogy saját kezűleg kell az önéletrajzot leírnia, ezért egy ismerősét kérte meg, hogy az ukrán nyelven leírtakat fordítsa le magyarra. Azt ugyanis tudta, hogy kézzel írt önéletrajz benyújtása szükséges.

[65] Az ügyintéző előtti eljárással kapcsolatban vallotta, hogy az I.r. vádlott jelen volt a hivatalos iratok benyújtása során a hivatalban. Az ügyintéző tőle nem sokat kérdezett, arra emlékezett, hogy magyarul valamit beszéltek, de hogy a beszélgetés mire irányult, már nem.

[66] A polgármesteri hivatalban történt ügyintézés kapcsán az V.r. vádlott tanúként arról vallott, hogy a III.r. vádlottal férje és az I.r. vádlott beszélt. Őt a III.r. vádlott alapvető dolgokról kérdezte, de előre betanulta a kérdéseket, így tudott válaszolni. Amikor olyan kérdés merült fel, amit nem értett, az I.r. vádlott segítette ki. Később az eskü szövegét is betanulta. A magyar nyelvtudásával kapcsolatban összességében vallotta, hogy kicsit, „egyszerű konyhanyelven” beszélt, írni azonban nem tudott magyarul.

[67] *VI.r. Terhelt6 vádlott* időpont35 gyanúsított ki hallgatásakor tagadta bűncselekmény elkövetését, mivel hivatkozása szerint személyesen volt jelen időpont16 egy város neve melletti település polgármesteri hivatalában az állampolgársági ügyének intézésekor. Vallomása szerint fuvarosként dolgozott, Ukrajna és Magyarország között többször vitt árut, és ugyan rendelkezett Magyarországra érvényes vízummal település neve keresztül, azonban a vízumot nehéz volt mindig elintézni, ezért vált szükségessé a magyar állampolgárság megszerzése. Mivel magyar felmenőkkel rendelkezik, ezt igazolni tudta az ügyintézés során. Vallotta, hogy az állampolgárság megszerzésével kapcsolatban neki I.r. Terhelt1 vádlott segített. Tőle szerzett tudomást a magyar állampolgárság megszerzésének lehetőségéről, és annak részleteiről, a kérelem benyújtásához szükséges dokumentumokról, az I.r. vádlott segítette az önéletrajz elkészítésében, ő töltötte ki a nyomtatványokat, és vett részt vele együtt a polgármesteri hivatalban az ügyintézés során. A VI.r. vádlott vallomása szerint mindent az I.r. vádlott intézett, ő csupán megjelent, illetőleg aláírta a papírokat. Az önéletrajzzal kapcsolatban vallotta, hogy azt az I.r. vádlott írta meg, az aláírás sem tőle származik.

[68] Gyanúsítottként tett vallomása szerint arról nem volt tudomása, hogy milyen szintű nyelvtudás volt szükséges a magyar állampolgárság megszerzéséhez. Ennek kapcsán előadta, hogy ugyan sokmindent megért magyarul, azonban keveset beszél, írni viszont nem tud, csak a nevét tudja leírni.

[69] VI.r. vádlott időpont36 napján tanúként tett vallomása szerint az egyszerűsített honosítási kérelem beadásakor csak az alapszavakat értette, illetőleg tudta magyarul leírni. Ekkor is állította, hogy az önéletrajzát nem maga írta meg, abban neki az I.r. vádlott segített. Tanúként ugyanakkor arról vallott, hogy az általa ukránul leírt önéletrajzot az I.r. vádlott fordította le magyar nyelvre, majd azt ő lemásolta. Állította ekkor is, hogy az I.r. vádlottól szerzett tudomást a honosítási eljárásról, ő volt jelen az ügyintézés során. Az eskü szövegét feleleveníteni nem tudja, azt akkor előre megtanulta.

[70] **VII.r. Terhelt7 vádlott** a tárgyaláson élt vallomásmehtagadási jogával, fenntartotta a nyomozás során tett vallomását. időpont26 gyanúsítottként vallotta, hogy lakókörnyezetében köztudott volt a magyar állampolgárság egyszerűsített honosítással történő megszerzése.

Többedmagával utazott Magyarországra, egy általa nem ismert településre, ahová négy órás autótúr után érkeztek meg. Arra nézve, hogy az ügyintézés során ki segítette, nem emlékezőnek vallotta magát. Előadta ugyanis, hogy az ügyintézés során kicsit beszélt magyarul, később ezt a tudását is elfelejtette, már sem írni, sem olvasni nem tud. Állította, hogy a nyomtatványt nem ő töltötte ki, bár ő írta alá, és az önéletrajzát sem ő írta meg, csupán aláírta.

[71] A megyei Kormányhivatal hivatal Járási Hivatalának okmányügyintézője, *tanu tanú* időpont²⁸ történt kihallgatásakor tanú nevel útlevél átvételének ügyében tett előadást. Ennek kapcsán a tanú vallotta, hogy kolléganője kérte segítségét a nap folyamán, mikor egy magyarul nem beszélő ukrán férfi érkezett az okmányirodába magyar útlevélének átvétele végett. Miután ő is meggyőződött arról, hogy a férfi nem beszél magyarul, hiszen a hozzá intézett kérdésekre nem tudott válaszolni, a hivatalvezetőhöz fordult annak eldöntése érdekében, hogy az útlevél kiadható-e a férfi számára. A tanú vallotta, hogy az útlevél igénylésekor ő beszélt a férfival, viszont nem tudott arra nézve magyarázatot adni, hogy korábban miért nem tűnt fel neki, hogy a férfi nem ért magyarul. Szólt ugyanakkor arról, hogy az útlevél kiadása érdekében történt ügyintézésnél a férfivel egy nő is volt, aki a férfi helyett mondta el, hogy milyen ügyben jelentek meg, és ez a nő a férfivel volt korábban, az útlevél igénylésekor is. Ennek a nőnek a személyére nézve azonban nem tudott konkrét előadást tenni, vallotta viszont, hogy a nővel az útlevél igénylése során is beszélt.

[72] *tanul tanú* vallomásában szólt arról, hogy munkaköréből adódóan feladatát képezte az anyakönyvvezetők szakmai tevékenységének felügyelete, ami állampolgársági ügyekben utólagos volt. Előadása szerint az egyszerűsített honosítási eljárás időpont³⁹ napjától kezdődően az anyakönyvvezetőknek többletfeladatot, egyben leterheltséget is jelentett, a hivatalok ugyanis plusz anyagi forrást és létszámot nem kaptak. A szakmai segítségnyújtást egy egynapos továbbképzés jelentette, illetőleg a kormányhivataltól kaptak az anyakönyvvezetők szakmai iránymutatást. Az állampolgársági ügyek intézése során a tanú nem tette vitássá, hogy az egyik alapprobléma a honosítást kérő magyar nyelvtudásának ellenőrzése volt. Erre vonatkozóan adtak tájékoztatást az anyakönyvvezetőknek, amely egyrészt arra irányult, hogy minden adott ügyben a hétköznapi életvitelre vonatkozóan kérdések feltevésével győződjenek meg a megfelelő szintű magyar nyelvtudás ismeretéről, illetőleg javaslatként fogalmazódott meg az anyakönyvvezetők felé, hogy a benyújtott önéletrajzból kérdezzenek vissza. A tanú vallomásában szólt arról, hogy az anyakönyvvezetőnek az eskütétel során is feladata volt a magyar nyelvtudás ellenőrzése, bár hozzátette, hogy ennek a kötelezettségnek a teljesítése az esküt letevők nagyobb száma miatt rendkívül nehéz volt.

[73] A tanú vallomásában egyértelművé tette annak a szakmai anyagnak a fontosságát, amit e körben a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Egyszerűsített Honosításért Felelős miniszteri biztosa, név¹⁷ készített. Ennek kapcsán hangsúlyozta, hogy a miniszteri biztostól érkező szakmai állásfoglalásokat az anyakönyvvezetők közvetlenül is megkapták, emellett egy belső szakmai fórumon is közzétették azokat.

[74] A III.r. vádlott tevékenységével kapcsolatban a tanú vallotta, hogy a III.r. vádlott munkájával probléma nem merült fel, és hozzá nem érkezett írásbeli jelzés III.r. vádlottat érintően állampolgársági ügyekben. Hozzátette ugyanakkor, hogy honosítási ügyekben neki csak arra volt rálátása, hogy az anyakönyvvezető mikor továbbította az iratokat a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal felé, a továbbított iratokról másolat ugyanis nem készült.

[75] *név16 tanú* vallomásában részletesen szólt I.r. Terhelt1 és IV.r. Terhelt4 vádlottakkal, valamint tanú neveral való kapcsolatáról. Vallotta, hogy az I.r. vádlott kérésére engedte meg, hogy a tulajdonát képező cím35. szám alatti tanyájának címére I.r. vádlottnak, majd később – az I.r. vádlott közbenjárására – a IV.r. vádlottnak és tanú nevenak postai úton hivatalos iratai érkezzenek. Előadása szerint tanú neve és az I.r. vádlott jól ismerték egymást, tanú neve legtöbbször az I.r. vádlott társaságában érkezett hozzá. De nemcsak vendégül látta őket, hanem ő maga is járt náluk Ukrajnában, város nevel városában. Az I.r. vádlottal egy ingatlan adásvétele kapcsán tulajdonos-társak lettek, mint ahogyan egy közös ingatlan vásárlás miatt a IV.r. vádlottal is társakká váltak. A tanú vallomása szerint az I.r. vádlott jól beszélt magyarul, ellentétben a IV.r. vádlottal és tanú neveral, akik nem beszéltek a magyar nyelvet. tanú neveral történt kommunikáció, illetőleg a IV.r. vádlottal kötött szerződés során ugyanis tolmács közreműködése kellett. Vallomása szerint a IV.r. vádlott magyar tudása a köszönésre, illetőleg az „igen”, „nem” szavakra szorítkozott. Egymás társaságában az I.r. vádlott fordított nekik.

[76] A tanú vallott arról, hogy város neve és város neve közötti testvértelepülési kapcsolat keretében az I.r. vádlott a helység neve önkormányzat képviselőivel kapcsolatban volt. Arra nézve azonban, hogy az I.r. vádlott mivel foglalkozott, illetőleg IV.r. vádlottnak és családjának az I.r. vádlott nyújtott-e segítséget a magyar állampolgárság megszerzésében, nem volt tudomása.

[77] A bíróság felolvasással tette tárgyalás anyagává *tanú neve* időpont40 gyanúsítottként tett vallomását, amelyben arról szólt, hogy az I.r. vádlott segítette őt az állampolgárság megszerzésével kapcsolatos eljárásban. Vallomása szerint először a város neve2 okmányirodában indították el az eljárást, majd miután házassági anyakönyvi kivonata hiányzott, és ezt pótolnia kellett, az I.r. vádlott javaslatára a polgármesteri hivatalban nyújtották be a szükséges iratokat. Az I.r. vádlott jelezte ugyanis neki, hogy helység1 *név16*dal áll ismeretségben, akinél meg tudnak szállni, így könnyebben tudják az ügyet intézni. Az állampolgárság megszerzésének feltétele kapcsán tanú neve gyanúsítottként vallotta, hogy rendelkezik magyar felmenővel, és bizonyos szinten beszélt is a magyar nyelvet. Ukrán iskolába járt, ahol magyarul nem tanult, azonban szűk családi körben beszéltek magyarul. Meghatározása szerint 30-40%-ban beszélt magyarul, írni viszont az aláíráson és a legegyszerűbb szavakon kívül nem tud.

[78] *tanú neve* gyanúsítottként egyértelműen nyilatkozott arról, hogy az I.r. vádlott az ügyintézés során őt tolmácsként segítette. Az I.r. vádlott ugyanis jelen volt vele együtt a hivatalban, az ügyintéző által feltett kérdéseket az ő segítségével tudta megválaszolni. Bár

vallomása szerint azért nem értette a kérdéseket, mert jogi kifejezéseket is használt az ügyintéző, azonban vallotta, hogy az eljárás végén megígérte az ügyintézőnek, hogy megtanul magyarul.

[79] tanú neve vallotta még, hogy a kérelemhez benyújtott önéletrajzot sem ő írta meg, csak aláírta, annak megírásában egy utónév nevű személy segítette. Az I.r. vádlott nem tájékoztatta őt arról, hogy az önéletrajzot neki kellene megírnia, csak arról, hogy azt be kell nyújtani.

[80] *tanú neve* gyanúsítottként tett vallomását a bíróság jelen ügyben felolvasással tette tárgyalás anyagává. A időpont38-iki kihallgatásakor gyanúsítottként tanú neve nem tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Előadta, hogy Magyarországra, helysége egyszerűsített honosítási eljárás kezdeményezése miatt érkezett többedmagával. A gépjárművet vezető személynek fizetett azért, hogy az eljáráshoz szükséges dokumentumokat magyar nyelvre lefordítsa és a hivatalban tolmácsoljon. Az eljárás megindításához szükséges kérelmet nem ő töltötte ki, viszont ő írta alá.

[81] Vallotta, hogy tisztában volt azzal, hogy milyen feltételei vannak a magyar állampolgárság megszerzésének. Előadta ugyanis, hogy a magyar állampolgárrá válás egyik feltétele a magyar nyelv ismerete, ezzel azonban ő nem rendelkezett. A magyarországi útját szervező személy azonban biztosította őt afelől, hogy az állampolgárság a magyar nyelv tudása nélkül is megszerezhető. A vádlott tehát nem tagadta, hogy az állampolgárság megszerzése kapcsán nem felelt meg a törvényben előírt feltételeknek, ezért is fizetett az állampolgárság megszerzése érdekében történő eljárás során.

[82] Vallott arról, hogy az ügyintézővel nem beszélt magyarul, mindössze magyarul köszönt. Neki azt sem mondták, hogy hol kell a dokumentumot aláírni, csupán megmutatták. Az ügyintézővel csak a járművet vezető, általa név18 megnevezett férfi beszélt. Előadása szerint az ügyintéző és ez a név19 nevű férfi ismerték egymást, mivel az ügyintéző tudta, hogy közülük csak ez a férfi beszél magyarul.

[83] tanú neve1 gyanúsítottként vallott arról, hogy az állampolgársági esküt letette, az eskü szövegét csupán el kellett ismételnie, ezt követően pedig egy dokumentumot aláírnia. Az eskütétel során sem kellett ügyintézővel beszélnie.

[84] tanú neve1 időpont41 folytatólagos gyanúsított ki hallgatásakor lényegét tekintve fenntartotta korábban tett vallomását, kiegészítve azzal a kijelentéssel, hogy a honosítási kérelem mellékleteként benyújtott önéletrajzot sem ő írta, mivel magyarul írni nem tud, a dokumentumot pusztán aláírta.

[85] Az állampolgárság általános értelemben a közjog egyik alapintézménye, egy közjogi kötelék a természetes személy és az állam között, amelynek tartalmát jogok és kötelezettségek alkotják. Minden állam saját joga szerint határozza meg, hogy kik lehetnek állampolgárai. Az állampolgárság tehát egy olyan jogintézmény, amely a polgárnak az államhoz, a hazához való tartozását testesíti meg, így egyszerre státus és jogviszony. Az állampolgársági törvény egy adott állam állampolgárainak körét, az állampolgárság keletkezését, illetőleg megszűnését szabályozza.

[86] Az állampolgárság megszerezhető, ennek egyik jogcíme a honosítás. A honosítás egyik módja a – jelen eljárás alapján képező – kedvezményesen történő honosítási eljárás, amelynek részletszabályait a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény (Ápt.), illetőleg végrehajtásáról szóló 125/1993. (IX.22.) Kormány rendelet adja.

[87] Az Ápt. 4.§ (1) bekezdése a honosítás ún. alapesetét szabályozza, míg a (2) és (3) bekezdésekben a honosítás kedvezményes jogcímei fogalmazódnak meg. A 4.§ (3) bekezdése, illetőleg ugyanezen szakasz (1) bekezdés b) és d) pontjaiban írtak alapján kedvezményesen honosítható az a magyar jog szerint büntetlen előéletű nem magyar állampolgár, aki ellen a kérelem elbírálásakor magyar bíróság előtt büntetőeljárás nincs folyamatban, valamint honosítása Magyarország közbiztonságát és nemzetbiztonságát nem sérti, és akinek felmenője magyar állampolgár volt vagy valószínűsíti magyar származását és *magyar nyelvtudását igazolja*. A magyar nyelvtudás igazolásától cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes személyek esetén lehet eltérni (Ápt.4.§ (8) bekezdés).

[88] Az állampolgársági kérelmet magyar nyelven és személyesen kell benyújtani (Ápt.15.§ (1) bekezdése). Az Ápt. 7.§ (1) és (2) bekezdései alapján a honosított személy választása szerint állampolgársági esküt vagy fogalmat tesz. A magyar állampolgárságot az eskü vagy a fogadalom letételének napján szerzi meg. Az állampolgársági eskü, illetőleg fogadalom szövegét az Ápt. 7.§ (4), illetőleg (4a) bekezdései tartalmazzák.

[89] A 125/1993.(IX.22.) Kormány rendelet 2.§ (1) bekezdésének – a tényállásban írt cselekmény idején hatályos szövege – értelmében az állampolgársági kérelem átvételekor *az anyakönyvvezető*, a konzuli tisztviselő, az integrált ügyfélszolgálati iroda vezetője, továbbá az állampolgársági ügyekben eljáró szerv a kérelmező személyazonosságát és az Ápt.4.§ (3) bekezdésére alapozott honosítási és a visszahonosítási kérelem esetében *a magyar nyelvtudást ellenőrzi és ennek megtörténtét, illetve a kérelmező aláírásának hitelességét a kérelmen aláírásával igazolja*. A kérelem benyújtása formanyomtatvány kitöltésével, a kérelmező általi aláírással, valamint a kérelmező részéről saját kézzel írt önéletrajzzal kell történnjen (Korm. rendelet 3.§ (9) bekezdése).

[90] Az Ápt. 4.§ (3) bekezdésében írt, a kedvezményes honosítási eljárás keretében megszerezhető állampolgárság feltételei vonatkozásában a bíróság kiemeli, hogy azok mindegyike együttesen szükséges az állampolgárság megszerzéséhez. Egyik feltétel sem erősebb a másiknál, egyiknek a hiánya az egyszerűsített honosítási eljárás keretében történő állampolgárság megszerzésének akadályát képezi.

[91] Ezen büntetőeljárás neuralgikus pontja az állampolgárság megszerzésének érdekében kitöltött kérelem benyújtásának, illetőleg elbírálásának egyik alapeleme: a magyar nyelvtudás igazolása, illetőleg a magyar nyelvtudás leellenőrzése. Az Ápt. és annak végrehajtásáról szóló 125/1993. Korm. rendelet nem írja elő, hogy a magyar nyelvtudást okirattal kell igazolni. A megfelelő szintű magyar nyelvtudás meglétét kizárólag a kérelmező nyilatkozata, illetőleg annak az ügyintéző által történő tanúsítása igazolja. Ezen törvényi feltétel megléte tekintetében az állampolgársági ügyekben eljáró szervek további vizsgálatot nem folytatnak.

[92] A IV., az V., a VI. és VII.r. vádlottak, valamint a cselekményben érintett tanú nevel és tanú neve a 125/1993. Kormány rendelet nap megjelölése. számú melléklete szerinti formanyomtatványon benyújtották kérelmüket a magyar állampolgárság megszerzése érdekében, a kérelmet aláírták, ahhoz önéletrajzot csatoltak. A formanyomtatvány „Nyilatkozat” elnevezésű részében, annak 2. pontjában kijelentették, hogy értik és beszélnek a magyar nyelvet.

[93] Jelen büntetőeljárásban a bíróság mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy ezen személyek nyilatkozata megfelelt-e a valóságnak, a megfelelő szintű magyar nyelvtudás birtokában voltak-e a kérelem benyújtásakor, és így eleget tettek-e az Ápt. 4.§ (3) bekezdésében írt törvényi feltételeknek. A nyelvtudás tekintetében egyrészt az érintett személyek maguk nyilatkoztak erről, másrészt az I. és II.r. vádlottak, valamint név16 tanú vallomása is rendelkezésre állt e körben. tanú nevel gyanúsítottként nem vitatta, hogy csupán néhány magyar szót ismert, vallotta, hogy tudomása volt arról, hogy a magyar nyelv tudása nélkül is szerezhet állampolgárságot, ezért is fizetett az eljárás sikere érdekében. tanú neve gyanúsítottként szintén arról vallott, hogy írni csak a nevét tudta, egyszerű szavakat, kifejezéseket ismert csak magyarul. VI.r. Terhelt6 vádlott ugyan nyilatkozott arról, hogy sok mindent megért magyarul, ugyanakkor nem beszélt és írni sem tudott magyarul. VII.r. Terhelt7 vádlott vallotta, hogy az ügyintézés során „kicsit” beszélt magyarul, azonban magyar nyelven sem írni, sem olvasni nem tud. A VII.r. vádlott vallomását e körben megerősítette a II.r. vádlott is előadásában.

IV.r. Terhelt4 és V.r. terhelt neve vádlottak hivatkoztak arra, hogy magyar nyelven tanultak az állampolgárság megszerzése előtt. A IV.r. vádlott megfogalmazta véleményét, miszerint ez a tudás megfelelő szintű volt az állampolgárság megszerzése érdekében, arra tekintettel is, hogy az ő és felesége nyelvtudását okirat is tanúsította. A IV.r. vádlott azonban a magyar nyelv tanulásának módja, helye, illetőleg tanúsítása tekintetében eltérően nyilatkozott az eljárás során. A nyomozás során egyértelműen vallotta, hogy nem áll rendelkezésére tanúsítvány a magyar nyelvtudásával kapcsolatban, és ekként nyilatkozott az V.r. vádlott is gyanúsítottként. A IV.r. vádlott a nyomozás során úgy nyilatkozott, hogy magántanárhoz jártak városok neve, mint ahogyan az V.r. vádlott is erről tett említést. A tárgyaláson ugyanakkor a IV.r. vádlott

nyelváros nevelőláról tett említést, amely iskolát helység neve² végezték feleségével. A IV.r. vádlott a vallomásaiban mutatkozó ellentmondás kapcsán tárgyaláson tett előadását tartotta fenn. Ez a vallomás azonban ellentétben áll név¹⁶ tanúvallomásával, a tanú ugyanis úgy nyilatkozott, hogy sem Terhelt⁴, sem tanú neve nem beszéltek magyarul, velük nem tudott magyar nyelven kommunikálni. A IV.r. vádlottal baráti viszonyban álló I.r. vádlott e körben tett előadása szintén cáfolta a IV.r. vádlott tárgyaláson tett előadását a magyar nyelv magasabb szintű ismerete tekintetében. Az I.r. vádlott vallotta ugyanis, hogy a IV.r. vádlott nehezen tudta megértetni magát magyar nyelven, egymással is ukránul beszéltek. Az I.r. vádlott vallomása szerint a IV.r. vádlott és név¹⁶ közötti kommunikáció során ő volt a tolmács.

[94] A IV.r. vádlott vallomásában mutatkozó ellentmondás, az I.r. vádlott és név¹⁶ tanúk IV.r. vádlott magyar nyelvismeretére vonatkozó, egymással egybehangzó, ugyanakkor a IV.r. vádlott vallomásával e körben szemben álló előadása alapján erős kétség mutatkozik IV. és V.r. vádlottaknak az állampolgárság megszerzéséhez szükséges szintű magyar nyelvismerete tekintetében. Nem vitatott, hogy rendelkezésre áll mind a IV., mind az V.r. vádlottat érintően tanúsítvány alap szintű nyelvtanfolyam elvégzéséről (a védelem által időpont⁴²-én becsatolt, a nyomozati iratok kötet és oldalszámok lapszámán elfekvő dokumentumok). Az a körülmény azonban, hogy ezen tanúsítvány létéről sem a IV.r., sem az V.r. vádlottak nem szóltak a nyomozás során gyanúsított kihallgatásukkor, sőt, ellentétes tartalommal nyilatkoztak egyrészt a dokumentum léte, másrészt a nyelvtanulás helyszíne, ideje és formája tekintetében, a dokumentumok hitelességét kétségessé teszik. A bíróság nem fogadta el a IV.r. vádlott érvelését a tekintetben, hogy a gyanúsított kihallgatása miatti idegesség okán nem adott a valóságnak megfelelő választ a tanúsítvány létéről. Mind a IV., mind az V.r. vádlottakat a nyomozóhatóság korábban tanúként már kihallgatta a magyar állampolgárság megszerzésének körülményeiről, nyelvismeretük szintjéről, így mindkettejük előtt ismert volt a megalapozott gyanú közlésekor, hogy mi okból folyik eljárás ellenük. Nyilvánvaló, ha a nyelvtanfolyamot ott és akkor, amikor és ahol a tanúsítványban szerepelt, elvégezték, ezt már kihallgatásuk folyamán a nyomozó hatóság elé kellett volna tárniuk. A magyar nyelvtudásról egy hat hónapos nyelvtanfolyam elvégzése tanúsítvány birtokában jelen eljárás tárgyát képező jelentős körülmény. Ezért minden alapot nélkülöz az a IV.r. vádlott részéről elhangzott hivatkozás, amely arra irányult, hogy ezt a jelentős, akár büntetőjogi felelősséget is mentő körülményt miért nem tárta gyanúsított kihallgatásakor a nyomozóhatóság elé. A kifejtettek alapján a bíróság a nyelváros nevelőai tanúsítványban foglaltakat nem értékelte olyan bizonyítéknak, amely IV. és V.r. vádlottaknak a magyar állampolgárság megszerzéséhez szükséges szintű nyelvtudását igazolta volna.

[95] A megfelelő nyelvtudás körében vizsgálta a bíróság a kérelmezők nyilatkozatait a tekintetben, hogy az egyszerűsített honosítási eljárás során benyújtott kérelem kitöltése, valamint az ahhoz csatolt önéletrajz megírása során hogyan jártak el: tanú nevel gyanúsítottként vallotta, hogy a kérelmet nem ő töltötte ki, csupán aláírta, és az önéletrajzot sem ő írta meg. tanú neve gyanúsított vallomása szerint az I.r. vádlott segítségével szorult a kérelem kitöltésében, és az önéletrajzot sem maga írta meg. A IV.r. vádlott előadta, hogy a formanyomtatványt nem ő töltötte ki, de ő írta alá, a nehezebb kérdésekben az I.r. vádlott segített neki fordítani. Az önéletrajzát sem egyedül készítette el, ukrán nyelven tett önéletrajzát az I.r. vádlott fordította le. Az V.r. vádlott sem maga töltötte ki a kérelmet, csak aláírta, és az önéletrajzot sem ő írta meg. A VI. és VII.r. vádlottak is arról vallottak, hogy nem jártak el önállóan sem a kérelem kitöltése, sem az önéletrajz megírása során.

A kérelmezők e körben tett vallomását az I. és II.r. vádlottak megerősítették, akik nyilatkozataik szerint fordítással segítséget nyújtottak mind a kérelem, mind az önéletrajz állampolgárság megszerzése érdekében történő benyújtása érdekében.

[96] A kérelmezők nyelvtudásának megítélésénél a bíróság jelentőséget tulajdonított annak is, hogy az ügyintéző előtti eljárásban egyedül, tehát önállóan, vagy más segítségére szorulva jártak-e el. tanú neve1 és a VII.r. vádlott arról vallottak, hogy az ügyintéző nem tett fel kérdéseket, tanú neve1 azt is előadta, hogy az ügyintéző azért nem kérdezett, mert tudta, hogy nem beszélnek magyarul. tanú neve gyanúsítottként I.r. vádlott jelenlétéről és a tolmácsként segítő közreműködéséről szolt. Vallomásában említést tett arról is, hogy megígérte az ügyintézőnek, hogy megtanul magyarul. A IV.r. vádlott is az I.r. vádlott segítő jelenlétéről adott számot, vallomása szerint a nehezebb kérdéseket az I.r. vádlott válaszolta meg. Az V.r. vádlott ugyanakkor arról vallott, hogy az ügyintézővel nem sokat beszélgetett. A VI.r. vádlott vallomásában szintén az I.r. vádlott szerepvállalásáról szolt, amikor arról tett említést, hogy elkísérte őt a polgármesteri hivatalba.

[97] A magyar állampolgárságról szóló 1993. évi V. törvény szelleméből is adódóan nyilvánvaló, hogy nem lehet formális sem a nyelvtudás igazolása a kérelmező részéről, sem a nyelvtudás ellenőrzése a kérelmet átvevő részéről. A törvényi szabályozás tükrében jelen eljárás alapját képező egyszerűsített honosítási eljárásban a kedvezményt az adja, hogy olyan személy nyújthatja be az erre irányuló kérelmet, akinek a felmenője magyar állampolgár volt vagy valószínűsíti magyarországi származását és emellett magyar nyelvtudását is igazolja. Előbbi feltétel megléte teremti meg annak az alapját, hogy a kérelmező családi kapcsolatai alapján a magyar kultúrával, történelemmel, tradíciókkal tisztában van, és mindezen ismeretek birtokában a magyar nyelvtudása is olyan szintű, amely magyar állampolgárrá teheti őt. Ezen kedvezményes, egyszerűsített honosítási eljárásban nincsen szükség külön alkotmányos alapismeretekből magyar nyelvű vizsga letételére. Legyen azonban akár az alkotmányos ismereteket felölelő vizsga letétele az állampolgárság megszerzésének feltétele, akár a magyar nyelvtudás igazolása, joggal elvárható a magyar állampolgárrá váló személytől, hogy ezen ismeretek birtokában legyen. El kell kerülni a magyar állampolgárság leértékelődését, az állampolgárság tekintélyének megőrzése alapvető követelmény.

[98] A bíróság megítélése szerint az állampolgárság megszerzéséhez szükséges magyar nyelvtudáshoz nélkülözhetetlen, hogy a kérelmező tisztában legyen a kérelem (formanyomtatvány) szövegével, a kérdéseket megértse, és azokra megfelelő tartalmú választ adjon. A kérelem eleje, valamint a „Nyilatkozat” része egyes szám első személyben rögzíti a kérelem előterjesztésére irányuló szándékot, illetőleg a törvényi feltételek fennállásának tanúsítását. Szükséges, hogy a kérelmező értse és megértse az eskü vagy fogadalom szövegét. Semmiképp sem elegendő a szöveg hallás utáni – a szöveg megértése nélküli – ismétlése. Szükséges továbbá, hogy a kérelmező az önéletrajzában írtakat maga fogalmazza meg magyar nyelven, mert így tud számot adni arról, hogy írni tud magyarul.

[99] A magyar nyelvismeret vonatkozásában tett fenti vallomások értékelése alapján, a kérelmezőknek a kérelem benyújtása iránti eljárásban tanúsított magatartását alapul véve (formanyomtatvány kitöltése, önéletrajz megírása, az ügyintéző előtti eljárás) a bíróság egyértelmű következtetést vont le arra, hogy a IV., az V., VI., és VII.r. vádlottak, valamint név20 és tanú neve nem rendelkeztek az állampolgárság megszerzéséhez szükséges magyar nyelvtudással. A bíróság megítélése szerint ezek a személyek egyedül és önállóan a kérelem kitöltésétől, annak benyújtásán át az állampolgársági eskü letételéig nem tudtak volna eljárni. A magyar állampolgárság megszerzéséhez szükséges magyar nyelvismeret hiányában így azon törvényi feltételt, miszerint a nyelvtudást igazolják, egy tisztességesen lefolytatott eljárásban nem tudták volna teljesíteni. Nyilvánvalóvá vált tehát, hogy a sikeres állampolgárság elnyeréséhez szükséges és alapvető volt számukra az őket segítő személyek közreműködése. A segítő magatartás alapvetően kétirányú volt. Egyrészt az előkészületek lebonyolításában mutatkozott, így az ügyintézés helyszínére, helysége történő utazás elősegítésében, a formanyomtatvány kitöltésében, az önéletrajz megírásában nyújtott segítő magatartást, valamint a hivatali eljárásban való támogató közreműködést jelentette. Másrészt a hivatalos eljárásban az ügyintéző részéről is szükség volt támogató hozzáállásra, annál is inkább, mert a magyar nyelvtudás megfelelő módon történő ellenőrzése mellett a kérelmezők jogellenes cselekményére már a kérelem beadásakor fény derült volna.

[nap megjelölése0] A bíróság itt tartja szükségesnek kiemelni, hogy miután a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján jutott arra a meggyőződésre, hogy a kérelmezők nem rendelkeztek a magyar állampolgárság megszerzéséhez szükséges szintű nyelvismerettel, nyelvész szakértő kirendelése IV. és V.r. vádlottak bűncselekmény elkövetés kori nyelvtudásának meghatározására szükségtelenné vált, ezért az erre irányuló bizonyítási indítványt elutasította.

[nap megjelölése1] Az I. és II.r. vádlottak vallomásukban lényegében nem tették vitássá, hogy az állampolgársági ügyben kérelmet benyújtó személyeknek segítséget nyújtottak, és annak formájára nézve is előadást tettek. Vallomásukban ily módon egyértelművé tették, hogy a kérelmezők nem egyedül és nem önállóan jártak el a hivatali ügyintézés érdekében. Az I. és II.r. vádlottak korábban szereztek meg a magyar állampolgárságot, a magyar nyelvet anyanyelvi szinten beszélték. Mindketten helység neve1 egyszerűsített honosítási eljárás keretében nyújtották be kérelmeiket, az állampolgársági eskü letételére is helység1 került sor. Mind az I., mind a II.r. vádlott tisztában volt tehát azzal, hogy az egyszerűsített honosítási eljárás során milyen törvényi feltételeknek kell a kérelmezőnek megfelelnie. Ily módon tudták azt, hogy a magyar nyelvtudás igazolása elengedhetetlen feltétel a magyar állampolgárság megszerzésének.

[nap megjelölése2] Az I. és II.r. vádlottak vallomásaiból kitűnt, hogy tudomással bírtak arról, hogy azok a kérelmezők, akik a segítségüket kérték, a magyar állampolgárság megszerzéséhez szükséges szintű magyar nyelvismerettel nem rendelkeznek. Ezért is vállalták, hogy fordítás, tolmácsolás révén, valamint az I.r. vádlott a III.r. vádlotthoz fűződő kapcsolat felhasználásával az állampolgárság megszerzése érdekében segítséget nyújtsanak. Azon túl, hogy a honosítással kapcsolatos ismereteiket átadták a kérelmezőknek, az I.r. vádlott IV.,V., VI.r. vádlottaknak, valamint tanú nevenak a formanyomtatvány magyar nyelvű kitöltésében, az önéletrajz magyar nyelven történő megírásában, és az ügyintéző előtti eljárásban való aktív közreműködéssel nyújtott segítséget. A II.r. vádlott a VII.r. vádlottnak és

tanú nevelnek fordításban, a formanyomtatvány kitöltésében, ezen túlmenően VII.r. vádlottnak az önéletrajz megírásában, valamint a két kérelmező polgármesteri hivatalba történő kísérésében játszott szerepet.

[nap megjelölése3] Mind a magyar nyelven megfelelő módon kitöltött formanyomtatvány, mind a kézzel írt önéletrajz az állampolgárság megszerzéséhez kapcsolódó eljárás lényeges dokumentumai. Az ezek kitöltésében, megírásában nyújtott segítség egyértelműen a magyar nyelvtudás igazolásának színlelésére irányult. Az I.r. vádlott cselekvőségéhez kapcsolódóan az a további körülmény, hogy jelen volt és tolmácként segédkezett az ügyintéző előtti eljárásban, szintén a kérelmezők magyar nyelvtudásának hiányát, illetőleg a nem megfelelő szintű nyelvismeretét kívánta leplezni.

[nap megjelölése4] A IV.,V., VI. és VII.r. vádlottak, valamint tanú neve és tanú nevel kérelmüket lakóhelyüktől több száz kilométerre, több óras autóútra lévő településen, helységi nyújtották be. Nem lehet teljesen kétségessé tenni, hogy ebben szerepet játszott települések megnevezése települések közötti testvérvárosi kapcsolat az I. és II.r. vádlottak tekintetében, akik város nevelen születtek és lakcímük is ott található. Az I. és II.r. vádlottak vallottak arról, hogy emiatt a kapcsolat miatt kerültek közelebbi ismertségbe a III.r. vádlottal. Ennélfogva az általuk segített kérelmezők vonatkozásában nem önmagában a települések közötti kötődés, hanem a III.r. vádlott személye volt az, ami miatt lakóhelyüktől távol eső település polgármesteri hivatalában intézték az állampolgársági ügyeket. Az I. és II. vádlottaknak tudomása volt arról, hogy helységi a III.r. vádlott, mint anyakönyvvezető munkája során nem vizsgálja kellő figyelemmel és alaposággal a benyújtott iratok hitelességét, ezáltal a magyar nyelv tudásának a magyar állampolgárság megszerzéséhez szükséges szintjét. Közvetítésük révén a kérelmezők is tudomással bírtak tehát arról, hogy magyar nyelvtudás hiányában, a szükséges iratok benyújtását követően a jogszabályban és az ahhoz kapcsolódó iránymutatásba foglalt előírásokkal ellentétben szerezhetik meg itt a magyar állampolgárság igazolását szolgáló honosítási okiratot, majd ezt követően az ahhoz kapcsolódó magyar úti okmányt és egyéb igazolványokat

[nap megjelölése5] Arra vonatkozóan, hogy az I. és II.r. vádlottak anyagi ellenszolgáltatásban részesültek-e segítő közreműködésükért cserébe, egyértelmű bizonyíték nem állt rendelkezésre az eljárás során. A kérelmet benyújtók közül gyanúsított kihallgatásakor tanú nevel szolt arról, hogy fizetett az öt segítő személyeknek, azonban arra vonatkozó konkrét előadást, hogy a II.r. vádlottat részesítette-e anyagi előnyben, nem tett.

[nap megjelölése6] Az I. és II.r. vádlottak a tényállásban írt magatartásukkal közreműködtek abban, hogy IV., V., VI. és VII.r. vádlottak, valamint tanú nevel és tanú neve jogosulatlanul szerezzenek magyar állampolgárságot, és így jogosulatlanul szerezzenek magyar útlevélet.

[nap megjelölése7] A jelen eljárásban egyszerűsített honosítási eljárás keretében a magyar állampolgárság megszerzése érdekében kérelmet benyújtó személyek, így a IV., az V., a VI. és

VII.r. vádlottak, valamint tanú nevei és tanú neve jogellenes szándékával az ügyintézőként eljáró III.r. vádlott tisztában volt.

[nap megjelölése8] A már idézett 125/1993. (IX.22.) Kormányrendelet 2.§ (1) bekezdésének értelmében a tényállásban írt időben anyakönyvvezetőkként dolgozó III.r. vádlott kötelezettsége volt ugyanis, hogy magyar nyelvtudást ellenőrizze, és ennek megtörténtét aláírásával igazolja. Azon túl tehát, hogy a kérelmezők által benyújtott, magyar nyelven kitöltött honosítási kérelemben szereplő adatokat kellett leellenőriznie, a kérelmezők meghallgatása alapján tanúsítania kellett, hogy a magyar nyelvet értik és beszélik. A megfelelő nyelvtudás meglétét – ami az egyszerűsített honosítási eljárásra való jogosultság egyik feltétele – kizárólag a kérelmező nyilatkozata, illetőleg annak az ügyintéző által történő tanúsítása igazolja. A megfelelő szintű nyelvtudás ellenőrzése tekintetében az ügyintéző tevékenysége fontos garancia arra, hogy valóban olyan kérelmező szerezzon magyar állampolgárságot, aki valamennyi a törvényi feltételnek megfelel.

[nap megjelölése9] Nem kétséges, hogy a nyelvtudás ellenőrzésének módjára nézve jogszabályi előírás nem állt a III.r. vádlott rendelkezésre. Abban a körben azonban, hogy ezen kötelezettség teljesítése érdekében milyen követendő eljárást kellett lefolytatnia, tanul tanú vallomására alapítottan is rendelkezésre állt a időpont43 készült az egyszerűsített honosítási eljáráshoz rendszeresített kérelmek átvételéhez kapcsolódó módszertani útmutató és gyakran ismételt kérdések formájában készült tájékoztató (nyomozati iratok oldalszám. lapszáma). Ezen dokumentumok alapján az ügyféllel történt beszélgetés volt az alapja a nyelvtudás ellenőrzésének. A kommunikáció során az ügyfélnek el kell mondani, hogy milyen ügyben kívánja az eljárást, az általa átadott dokumentumok ellenőrzése során az esetleges hiányokra azonnal fel kellett hívni a figyelmét. Az ügyfél által benyújtott önéletrajz alapján foglalkozására, családi viszonyaira, felmenőire nézve kellett beszélgetést kezdeményezni, illetőleg településének nevezetességeiről kérdezni.

Rendelkezésre álltak a időpontok44 kelt figyelemfelhívások is, amelyek az anyakönyvvezetőkre háruló feladatokról részletes felhívást adtak Ezek kapcsán kiemelés érdemel, hogy az anyakönyvvezetőnek, amennyiben a honosítást kérő a magyar nyelvet még alapszint sem érti és beszéli, a kérelem-nyomtatványon ezt a tényt jeleznie kellett. A módszertani útmutatóban foglaltakkal egyezően a felhívás rögzítette, hogy a honosításhoz középszintű nyelvtudás szükséges, ami azt jelentette, hogy a kérelmező képes magyar nyelven kommunikálni, tehát megérti az ügyintéző által feltett kérdéseket és képes azokra válaszolni. A nyomtatványon szereplő kérdéseknek megértés nélküli „bemagolása” nem elegendő szint (név17 időpont45 kelt felhívása).

A III.r. vádlott a időpont46 e kérdéskörrel foglalkozó szakmai napon részt vett, erről tanúsítványt is kapott (nyomozati iratok kötet és oldalszám. oldal). Az előadás alapját képező diasor (nyomozati iratok kötet és oldalszám1 lapszáma) tartalmából kitűnik, hogy már ekkor részletes tájékoztatást kaptak az anyakönyvvezetők arról, hogy a kérelmet átvevők feladata a magyar nyelvtudás ellenőrzése, illetőleg a kérelmezőnek igazolnia kell a nyelvtudását.

[1nap megjelölése] A III.r. vádlott személyesen ismerte, és jó kapcsolatot ápolt az I.r. vádlottal, aki több kérelmező kérelmének benyújtásakor az ügyintéző előtti eljárásban jelen volt. Nemcsak jelen volt a kívülállónak tekinthető I.r. vádlott az irodában, hanem tolmácsként segítséget is nyújtott a kérelmezőknek a kedvező elbírálás érdekében. Önmagában az a körülmény, hogy a kérelmezőkkel együtt, így több alkalommal is az I.r. vádlott részt vett az állampolgársági ügyek intézésben, cáfolja a III.r. vádlott arra irányuló védekezését, miszerint a tőle elvárható figyelemmel, gondossággal és szaktudással járt el a nyelvtudás ellenőrzésekor. Önmagában ugyanis az a körülmény, hogy a kérelmező nem egyedül, hanem egy őt támogató személy közreműködése mellett jelent meg és járt el az állampolgársági ügyben, kételyt kellett volna, hogy ébresszen a III.r. vádlottban a kérelmet benyújtó valódi szándéka felől. A III.r. vádlottban azonban semminemű kétely nem fogalmazódott meg, tekintve, hogy a nyelvtudás igazolásáról adott tanúsítványon egy esetben sem rögzítette azt a tényt, hogy a kérelmező a magyar nyelv ismeretéről nem tudott számot adni. Az a körülmény pedig, hogy kívülállóként az I.r. vádlott jelen volt és emellett tevőlegesen is részt vett az ügyintézés folyamatában, azt erősítette meg, hogy a III.r. vádlott tudtával és beleegyezésével járt el a kérelmezők érdekében.

[111] Az eljárás során V.r. és VII.r. vádlott, valamint tanú nevel vallomása a tekintetben egyezett, hogy tőlük a III.r. vádlott nem kérdezett az ügyintézés során. Vallomásukra alapítottnan megállapítható, hogy a III.r. vádlott a nyelvtudás ellenőrzése során jogszabályi kötelezettségének nem tett eleget, mivel úgy tanúsította ezen kérelmezők magyar nyelvismeretét, hogy nem győződött meg arról, hogy a kérelmük benyújtásakor a magyar nyelvtudás birtokában lennének. Ezen kérelmezők esetében nem teremtődött olyan lehetőség, hogy számot adjanak nyelvismeretükről, holott ennek az eljárásnak ez volt az elsődleges célja. Figyelemmel arra, hogy az ügyintézés során nem volt kommunikáció, amely alapján a III.r. vádlott megfelelően meggyőződhetett volna a megfelelő szintű nyelvismeretről, így módon nem is igazolhatta a valóságnak megfelelően a nyelvtudást.

[112] A munkáltató által meghatározott előírások maradéktalan, következetes betartása, alkalmazása esetén a III.r. vádlott előtt nyilvánvalóvá kellett volna hogy váljanak azok a hiányosságok, amelyek a IV.r., az V.r., a VI.r., a VII.r. vádlottak, továbbá tanú nevel és tanú neve kérelmet benyújtók magyar nyelvtudása tekintetében megmutatkoztak. A kommunikáció leírt elemeinek követése esetén látnia kellett volna azt a hivatali jogkörében eljáró III.r. vádlottnak, hogy ezek a kérelmezők a magyar nyelvet nem értik és nem is beszélnek, így módon az általuk benyújtott kérelem a nyelvtudásra vonatkozó nyilatkozat tekintetében nem felel meg a valóságnak. A kérelmezők magyar nyelv megfelelő szintű ismeretének hiányát a III.r. vádlottnak mint ügyintézőnek a kérelem-nyomtatványon jeleznie kellett volna.

[113] A bíróság megítélése szerint a III.r. vádlott részéről a nyelvismeret tekintetében a meggyőződési kötelezettség elmulasztása, és így módon a nyelvtudás meglétének valótlán tanúsítása szándékosan történt. Nem foghatott helyt a III.r. vádlott arra irányuló védekezése, hogy esetleges gondatlansága, a megnövekedett munkateher okán nem tudott kellő körültekintéssel és odafigyeléssel eljárni az állampolgársági ügyek intézése során.

[114] Az imént kifejtettek alapján a bíróság meggyőződésévé vált, hogy az eljárásban részt vevő ügyintéző számára az előírt jogszabályi kötelezettség ismeretén túl olyan szakmai anyagok, iránymutatások álltak rendelkezésre, amelyek birtokában megfelelően tudott volna eljárni az állampolgársági ügyekben a magyar nyelvtudás ellenőrzése tekintetében. A III.r. vádlott anyakönyvvezetőként oktatásban is részesült, ily módon sem hivatkozhatott alappal arra, hogy nem készítették őt fel a jogszabály szerinti és szakmailag helyes eljárás lefolytatására. A bíróság erre tekintettel utasította el az I.r. vádlott védőjének arra irányuló indítványát, hogy az Ápt.4.§ (3) bekezdésének alaptörvény ellenességének megállapítása érdekében az Alkotmánybíróságnál eljárást kezdeményezzen, és ennek érdekében az eljárást felfüggeszse.

[115] Az elkövetéskori Btk. 2nap2§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző embercsempészés büntetést követi el az, aki másnak az államhatár meg nem engedett módon történő átlépéséhez segítséget nyújt. A bűncselekmény minősített esetét valósítja meg aki, több személynek nyújt segítséget a cselekmény elkövetésekor.

[116] Az egyszerűsített honosítási eljárásban a kérelem beadásakor ukrán állampolgár IV.,V.,VI. és VII.r. vádlottak, valamint tanú neve és tanú nevel a magyar törvények szerint harmadik országbeli állampolgároknak minősültek, így az Európai Unió és a schengeni tagországok területére történő beutazásukról és tartózkodásukról érvényes úti okmányuk birtokában a 2007. évi II. törvény rendelkezett és ez a jogszabály szabályozta, hogy a harmadik országbeli állampolgárok szabad mozgása a beutazás és a tartózkodás esetében mennyiben korlátozható. Ezen ukrán állampolgárok szabad magyarországi tartózkodása tehát a tényállásban írt időszakban, időpontok között korlátozott volt.

[117] A Btk. 2nap2§-ában írt államhatár fogalmához, annak jogszerű átlépésének módjához az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvény 11.§ (1) bekezdése rendelkezik. E szerint az államhatárt nemzetközi szerződésben és törvényben meghatározott feltételekkel – ha nemzetközi szerződés vagy az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa kivételt nem tesz – a forgalom számára megnyitott, a forgalom jellegének megfelelő közúti, vasúti, vízi vagy légi határátkelőhelyen vagy a határátlépési ponton ellenőrzés mellett szabad átlépni. Ez az alaphelyzet vonatkozik a Magyar Köztársaság schengeni külső és belső határaitra is. A Magyar Köztársaság egyes határszakaszai, így az ukrán-magyar határ schengeni külső határnak minősül. A külső határokat csak a határátkelőhelyeknél és azok hivatalos nyitvatartási ideje alatt lehet átlépni, rendelkezett a tényállásban írt időszakban hatályos ún. Határellenőrzési Kódex (562/20nap1EK rendelet). A belső határokat azonban bármely ponton át lehet lépni anélkül, hogy személyellenőrzésre kerülne sor, függetlenül az adott személy állampolgárságától. A schengeni belső határon azonban nem az államhatár szűnt meg, hanem csak a határátlépés. Az Európai Unió, a schengeni joganyag, valamint az adott ország nemzeti szinten hozott jogszabályai határozzák meg az országba történő beutazási és tartózkodási szabályokat, különösen nem európai uniós tagállam polgárai számára. A jogszabályi keretek között a harmadik országbeli állampolgároknak nem csak a külső határon kell megfelelni a határátlépés feltételeinek, hanem minden egyes tagállamban külön-külön is.

[1nap] A tagállam területén való tartózkodás összefügg az adott tagállam államhatárán történő átlépésével. Ha az ország területére való belépés feltételei a belépéskor nincsenek meg, akkor a külföldi tartózkodása jogellenes lesz. Ebben az esetben az ország területére való belépés, az államhatár átlépése is jogellenes, függetlenül attól, hogy az államhatáron van-e ellenőrzés vagy nincs.

[119] A IV.,V.,VI.,VII.r. vádlottak, valamint tanú neve és tanú nevel a magyar állampolgárság jogosulatlan megszerzésével jogosulatlanul igényelték magyar útlevelet és egyéb okmányokat. A magyar útlevél birtokában nyilvánvaló szándékuk az Európai Unió és a schengeni tagországok határainak ellenőrzés nélküli átlépéséhez, tartózkodáshoz, munkavállaláshoz kapcsolódott. Említett vádlottak és tanú neve az igénylés folytán magyar útlevelet kaptak. tanú nevel részére a magyar útlevét azért nem került átadásra, mert az ügyintézés során fény derült a magyar nyelvtudás hiányára.

[120] Az I. és II.r. vádlottak szándékos közreműködésükkel az államhatár meg nem engedett módon történő átlépéséhez nyújtottak segítséget. Segítségnyújtásukkal az embercsempészés bűncselekménye befejezetté vált, függetlenül attól, hogy a segítséget igénybe vevő személyek megkísérelték-e a határ meg nem engedett módon történő átlépését.

[121] A bíróság álláspontját a büntetőjogi felelősség megállapítása tekintetében nem befolyásolta az a körülmény, hogy egyes kérelmezők meghatározott időszakban rendelkeztek kishatárforgalmi (határátlépési) engedéllyel /nyomozati iratok kötet, oldalszám oldala/. Az a körülmény, hogy meghatározott időtartamig a belépéshez érvényes vízum birtokában voltak, illetőleg lehettek, sem tette kizárta a bűncselekmény megállapítását. A magyar útlevél megszerzése ugyanis éppen azt biztosította, hogy az Európai Unión belül szabadon mozoghattak, tartózkodási helyüket szabadon határozhatták meg, munkát vállalhattak. A magyar útlevél biztosította széles körű jogosultságok azonban nem kapcsolódhattak ukrán útlevél birtokában megszerzett vízumhoz. Erre figyelemmel a vádlottak részére kiadott vízummal kapcsolatos bizonyítási indítvány a büntetőjogi felelősség megállapítása szempontjából közömbös, ezért ezt a bíróság elutasította

[122] A bizonyítékok értékelése és fent kifejtett jogi indokok alapján a bíróság az I. és II.r. vádlottak büntetőjogi felelősségét az embercsempészés büntettének minősített esetében megállapította, tekintve, hogy a II.r. vádlott kettő, az I.r. vádlott kettőnél több személynek nyújtott segítséget az elkövetés során.

[123] A honosítási kérelem, mint kitöltött formanyomtatvány a rPp. 195.§ (1) bekezdésében foglalt fogalmi elemek hiányában nem minősül közokiratnak, annak ellenére nem, hogy azt az átvevő ügyintéző záradékkal és a hivatal pecsétjével látja el. Így önmagában a nyomtatvány valótlan tartalommal történő kitöltése, illetve a magyar nyelv megfelelő szintű ismeretének valótlan tanúsítása nem alkalmas az intellektuális közokirat-hamisítás megállapítására. Abban

az esetben viszont, ha a valótlan adatok közokiratba foglalása megtörténik, az intellektuális közokirat-hamisítás büntette megállapítására alkalmas lehet (BH1979.140.).

[124] Az eljárás során megállapítást nyert, hogy a IV.r. és V.r. vádlottak vonatkozásában a köztársasági elnök ügyszámok számon, VI.r. vádlott vonatkozásában ügyszámok1 számon, VII.r. vádlott esetében ügyszámok2 számon, tanú neve kérelmező esetében ügyszámok4 számon, míg tanú neve1 kérelmező esetében ügyszámok6 számon honosítási okiratot adott ki. A honosítási okirat mindösszesen azt tartalmazza, hogy a köztársasági elnök az Ápt. 4.§-ának megfelelő bekezdés alapján honosítja a kérelmező személyt. A honosítási okirat a kérelmezőnek csak a születési helyét és idejét tartalmazza, nem szerepel benne utalás, hogy a kérelmező a honosítás feltételeinek eleget tett, így a nyelvtudást illetően sem tartalmaz adatot. Önmagában a honosítási okiratba, mint közokiratba nem került valótlan adat, így e dokumentum tekintetében az intellektuális közokirat-hamisítás nem valósult meg.

[125] A köztársasági elnök eljárását azonban megelőzte a közigazgatási és igazságügyi miniszter eljárása, amelyet a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal eljárása alapozott meg.

[126] A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal állampolgársági ügyekben eljáró hatóságként indokolt előterjesztéssel továbbítja a honosítási kérelmet és annak mellékleteit a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Hatósági Főosztálya Hatósági és Állampolgársági Ügyek Osztályához. A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Hatósági Főosztálya – a miniszter által jóváhagyott és aláírt – a honosíthatóság kérdésében kialakított álláspontot tartalmazó indokollással együtt terjeszti fel az iratokat a köztársasági elnökhöz.

[127] A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal és a miniszter honosításra irányuló előterjesztése közokiratnak minősül. Ezen közokiratokba került valótlan adat azzal, hogy az eljáró szervek megállapították, a kérelmező az egyszerűsített honosítás valamennyi törvényi feltételének, köztük a magyar nyelv megfelelő szintű ismeretének eleget tett.

[128] A IV. és V.r. vádlottak vonatkozásában a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal határozat száma7 számú és a közigazgatási és igazságügyi miniszter határozat száma8. iktatószámú, VI.r. vádlott esetében a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal határozat száma9 számú és a közigazgatási és igazságügyi miniszter határozat száma2 iktatószámú, VII.r. vádlott esetében a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal iktatószám1 számú és a közigazgatási és igazságügyi miniszter határozat száma5 iktatószámú, tanú neve vonatkozásában a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal iktatószám3 számú és a közigazgatási és igazságügyi miniszter iktatószám4 iktatószámú, míg tanú neve1 vonatkozásában a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal a iktatószám5 számú és a közigazgatási és igazságügyi miniszter iktatószám7 iktatószámú előterjesztése minősül közokiratnak.

[129] Ennek alapján megállapítható, hogy IV.,V.,VI. és VII.r. vádlottak azzal, hogy az egyszerűsített honosítási eljárásban a magyar nyelv megfelelő szintű ismeretében a formanyomtatványon valótlan tartalmú nyilatkozatot tettek, és ezen nyilatkozatuk alapján valótlan adatok kerültek közokiratba, a közokiratok számához igazoldóan 2-2 rendbeli intellektuális közokirat-hamisítás büntetetté valósították meg.

[130] A IV.,V.,VI. és VII.r. vádlottak büntetőjogi felelősségét a közokirat-hamisítás büntetvényében a III.r. vádlottal együtt a Btk. 13.§ (3) bekezdése szerinti társtetteségben állapította meg. Valamennyien tisztában voltak ugyanis azzal, hogy a IV.,V.,VI. és VII.r. vádlottak magyar nyelvtudásának a hiánya miatt nem állnak fenn a honosítás feltételei. Ennek ellenére a kérelmezők kérelme alapján megindult a honosítási eljárás, amelynek során a III.r. vádlott valótlan tartalmú okiratot terjesztett fel a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalhoz. A vádlottak ily módon az eljárás megindítását követően tudtak egymás cselekményéről, hiszen a IV.,V., VI. és VII.r. vádlottak is tisztában voltak azzal, hogy a III.r. vádlott a honosítással kapcsolatos kérelmet törvényi előfeltétel hiányában terjeszti fel. Az egymással szándékegységben történő elkövetés tanú neve és tanú nevel által – a törvényi előfeltételek hiányában – benyújtott kérelme alapján megindult eljárásban is fennállt. Erre figyelemmel a bíróság III.r. vádlott büntetőjogi felelősségét 6 kérelmező által benyújtott honosítási eljárásban a két-két valótlan tartalmú okirat tekintetében 12 rendbelinek minősítette.

[131] Az I. és II.r. vádlottak azon magatartásukkal, hogy a kérelmezőknek (az I.r. vádlott a IV.,V.,VI.r. vádlottaknak és tanú nevenak, míg a II.r. vádlott a VII.r. vádlottnak és tanú nevelnak) szándékosan segítséget nyújtottak abban, hogy a közokiratokba valótlan adat kerüljön, a közokirathamisítás büntetvényének bűnsegédi alakzatát valósították meg.

[132] A Btk. 2.§ (1) bekezdése alapján a bűncselekményt az elkövetése idején hatályban lévő büntető törvény szerint kell elbírálni. Ha a cselekmény az elbíráláskor hatályban lévő új büntető törvény szerint már nem bűncselekmény vagy enyhébben bírálandó el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni (Btk. 2.§ (2) bekezdés). Erre figyelemmel a bíróság az I. és II.r. vádlottak tekintetében az elkövetéskor hatályos büntető törvényt alkalmazta (1978. évi IV. törvény), míg a III., a IV., az V., a VI. és VII.r. vádlottak esetében – mivel az kedvezőbb rájuk nézve – az elbíráláskori Btk., a 2012. évi C. törvény rendelkezéseit.

[133] A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy

- az I.r. vádlott a tényállás I. és II. pontjában írt magatartásával az 1978. évi IV. törvény 2nap2§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő embercsempészés büntetetté, valamint az 1978. évi IV. törvény 21.§ (2) bekezdésére figyelemmel 8 rb. az 1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetetté,

- a II.r. vádlott a tényállás III. pontjában írt magatartásával az 1978. évi IV. törvény 2nap2§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő embercsempészség büntettét, valamint az 1978. évi IV. törvény 21.§ (2) bekezdésére figyelemmel 4 rb. az 1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettét,
- a III.r. vádlott a tényállás I., II. és III. pontjaiban írt magatartásával a Btk. 13.§ (3) bekezdésére figyelemmel 12 rb. a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és ugyanezen törvényhely szerint minősülő társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettét,
- a IV.r. vádlott a tényállás I. pontjában írt magatartásával a Btk. 13.§ (3) bekezdésére figyelemmel 2 rb. a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és ugyanezen törvényhely szerint minősülő társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettét,
- az V.r. vádlott a tényállás I. pontjában írt magatartásával a Btk. 13.§ (3) bekezdésére figyelemmel 2 rb. a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és ugyanezen törvényhely szerint minősülő társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettét,
- a VI.r. vádlott a tényállás II. pontjában írt magatartásával a Btk. 13.§ (3) bekezdésére figyelemmel 2 rb. a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és ugyanezen törvényhely szerint minősülő társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettét, míg
- a VII.r. vádlott a tényállás III. pontjában írt magatartásával a Btk. 13.§ (3) bekezdésére figyelemmel 2 rb. a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és ugyanezen törvényhely szerint minősülő társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettét

valósította meg.

[134] Nem osztotta a bíróság a védelem büntethetőség elévülésére irányuló álláspontját. A korábban hatályos 1978. évi IV. törvény 35.§ (1) bekezdése, és a jelenleg hatályos Btk. 28.§ (1) bekezdés egyaránt úgy rendelkezik, hogy az elévülést félbeszakítja a büntető ügyekben eljáró hatóságoknak (a bíróságnak, az ügyészségnek, a nyomozó hatóságnak) az elkövető ellen a bűncselekmény miatt fogatosított büntetőeljárás cselekménye. A félbeszakítás napján az elévülés határideje ismét kezdődik. A bűncselekmény elévülését csak azok az ügy előre vitelét célzó, tehát érdemi eljárás cselekmények szakítják félbe, amelyek ténybeli alapja azonos az utóbbi vád tárgyává tett cselekmény ténybeli alapjával, illetve amelyek meghatározott személy – a későbbi terhelt – ellen, a fentebb említett tények bekövetkezésében, előidézésében játszott szerepének tisztázására irányulnak. A fenti feltételek együttes teljesülése esetén az elévülés attól függetlenül félbeszakad, hogy a büntetőeljárás megindítására az akkor még ismeretlen személy, vagy más ismert személy ellen került-e sor, illetve, hogy a vádlottal szemben a bűncselekmény megalapozott gyanújának közlése, gyanúsított kihallgatása megtörtént-e (BH2014.69.) A Kúria a BH2014.1házaszm1 számú jogesetében rámutatott arra, hogy büntethetőség elévülését félbeszakítja az ismeretlen tettes ellen tett feljelentés, illetve a személyének felkutatása érdekében fogatosított büntetőeljárás cselekmény. Ennélfogva a nyomozás elrendelése az

adott feljelentésben szerepelő összes cselekmény összes – feljelentett és ismeretlen – elkövetője vonatkozásában megszakítja az elévülést. Ehhez kapcsolódik a Kúria BH2017.40. számú eseti döntése is, amely egyértelművé teszi, hogy az elkövető és a terhelt nem azonos fogalmak. A büntethetőség elévülését pedig nem a terhelt ellen, hanem az elkövető ellen foganatosított büntetőeljárás cselekmény szakítja félbe, ezért nem szükséges, hogy az elkövető személye ismert legyen, így az ismeretlen tettes elleni nyomozás elrendelése is félbeszakíthatja az elévülést. A nyomozás elrendeléséhez hasonlóan megszakítja az elévülést a nyomozás határidejének a meghosszabbítása is. Elévülést megszakító hatással bírnak az egyéb olyan eljárási cselekmények is, amelyek célja az, hogy ezeken keresztül tisztázódjon, hogy történt-e bűncselekmény, és ha igen, ki volt az elkövetője. Ilyen eljárási cselekmény lehet például a tanúkihallgatás is.

[135] A nyomozati iratokból megállapítható, hogy a büntetőeljárás megindításának alapját a főügyészség feljelentés elutasításáról szóló határozat elleni panaszt elutasító, és hivatali vesztegetés büntette miatt a nyomozás elrendeléséről szóló időpont47-én kelt határozat képezte (Ikötet, oldalszám1 lapszáma). Ebben a határozatban a főügyészség a megyei Rendőrfőkapitányságon ügyszám2. szám alatt indult nyomozást elrendelte. Ezen büntetőeljárásban a nyomozás a főügyészség határozatai alapján több alkalommal meghosszabbításra került (kötet, oldalszám2 lapszámig elfekvő határozatok). A ügyszám2. szám alatt folyamatban lévő eljárásban információ merült fel arra, hogy a határelőrzések során több magyar útlevéllel rendelkező, de magyarul nem beszélő személy lépett be, illetőleg lépett ki az ország területéről. Az eljárásban adat merült fel tanú neve1 cselekvőségére, az ő vonatkozásában indult büntetőeljárás ettől az ügytől elkülönítést nyert. A időpont48 kelt rendőri jelentésben, valamint a bűnügyek elkülönítéséről szóló időpont48 kelt határozatban IV., V. és VI.r. vádlottak bűncselekményben játszott szerepére történt utalás (nyomozati iratok szálm lapszáma). A büntetőeljárásban IV.r. és V.r. vádlottak első tanúkénti kihallgatására időpont49 került sor, a IV.r. vádlottat második alkalommal tanúként időpont50 míg az V.r. vádlottat időpont51 hallgatták ki. VI.r. vádlott vonatkozásában a tanúkihallgatásra időpont52 került sor. Ezt követően történt gyanúsított kihallgatásuk. Miután ezek az eljárási cselekmények az elévülés félbeszakítására alkalmas cselekmények, megállapítható, hogy a vádlottak büntethetősége sem az 1978. évi IV. törvény 33.§ (1) bekezdésének b) pontjában, sem a jelenleg hatályos Btk. 28.§ (1) bekezdésében írt idő alapulvételével nem évült el.

[136] A büntetés kiszabása körében a bíróság súlyosító körülményként értékelte I.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában a kettőnél több bűncselekményéből álló halmazatot, a társtettesi elkövetést a III., a IV., az V., a VI. és VII.r. vádlottak tekintetében. Külön súlyosító körülmény a III.r. vádlott esetében az, hogy a bűncselekményeket hivatali eljárása alatt, beosztásából eredő kötelezettség megszegésével követte el.

[137] Enyhítő körülményként értékelte a tényben tett beismerő vallomását az I., a II., VI. és VII.r. vádlottaknak.

Enyhítő körülmény az I., a II., a IV., az V., a VI. és VII.r. vádlottak büntetlen előélete. A III.r. vádlott tekintetében ezt a körülményt nem tudta javára értékelni a bíróság, tekintettel arra,

hogy a bűncselekményeket olyan beosztás felhasználásával követte el, amelyben a büntetlen előélet alkalmazási feltétel.

Enyhítő körülményként vette figyelembe azt, hogy a II.r. vádlott két kiskorú, a IV. és V.r. vádlottak egy nagykorú tanulmányokat folytató és egy kiskorú gyermek, a VI.r. vádlott három kiskorú gyermek, míg a VII.r. vádlott egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik.

Valamennyi vádlott tekintetében nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a bíróság a bűncselekmények elkövetése óta eltelt hosszabb időt, és azt, hogy a vádlottak hosszabb ideje állnak büntetőeljárás hatálya alatt.

[138] Mindezen bűnösségi körülmények összevetése alapján a bíróság az I. és II.r. vádlottakkal szemben az 1978. évi IV. törvény 83.§ (1) bekezdésében írt büntetés kiszabási elvek szem előtt tartásával – a Btk. 85.§ (1) bekezdése szerint halmazati büntetesként - szabadságvesztés büntetést szabott ki, amelynek végrehajtási fokozatát az elkövetéskori Btk. 43.§ a) pontja alapján börtönben állapította meg. A szabadságvesztés büntetés tartamát az I.r. vádlottal szemben a törvényi minimumot jelentő tartam közelében állapította meg a javára értékelt körülmények figyelembe vétele alapján.

[139] A bíróság a II.r. vádlott tekintetében az enyhítő körülmények súlyára és nyomatékára figyelemmel, ezek közül is döntő figyelemmel ténybeli beismerő vallomására, az elkövetéskori Btk. 87.§ (1) és (2) bekezdés d) pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazásával állapította meg a börtönbüntetés tartamát.

[140] Mind az I., mind a II.r. vádlottak esetében a bíróság úgy ítélte meg, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, ezért a szabadságvesztést az elkövetéskori Btk. 89.§ (1) és (2) bekezdései alapján felfüggesztette.

[141] A szabadságvesztés végrehajtása esetére döntött a bíróság arról, hogy az I. és II.r. vádlottak feltételes szabadságra bocsáthatók. A bíróság mindkettejük tekintetében arról rendelkezett, hogy – az enyhítő körülmények súlyára tekintettel – fennáll az a különös méltánylást érdemlő eset, amely az elkövetéskori Btk. 47.§ (3) bekezdésében írtak alapján a büntetés fele részének letöltése utáni feltételes szabadságra bocsátást teszi lehetővé.

[142] A bíróság III.r. vádlott tekintetében nem tudott eltekinteni szabadságvesztés büntetés kiszabásától. A III.r. vádlott olyan bűncselekményeket valósított meg, amelyeket feladata lett volna elhárítani. Jogszabályi felhatalmazás alapján az állampolgársági ügyek intézésében fennálló kötelezettségét szegte meg szándékosan sorozatosan. Az esetében fennálló bűnösségi körülmények összevetése alapján a bíróság a Btk. 79.§-ában írt büntetési célok és a Btk. 80.§ (1) bekezdésében írt büntetés kiszabási elvek alapul vételével a Btk. 81.§ (1) és (3) bekezdései szerint halmazati és a középértékes büntetés kiszabására irányuló szabályok

alkalmazásával a rendelkező rész szerinti tartamú szabadságvesztést szabta ki, amelynek végrehajtási fokozata a Btk. 35.§ (1) bekezdése és a Btk. 37.§ (2) bekezdés a) pontja alapján börtön. A börtönbüntetés tartamának kiszabásával kapcsolatban a bíróság szükségesnek tartja hangsúlyozni, hogy a III.r. vádlottal szemben a középértéknél lényegesen enyhébb tartamban állapította meg a szabadságvesztés büntetés tartamát, döntő figyelemmel az elkövetés óta eltelt hosszabb időre, arra, hogy a III.r. vádlottal szembeni büntetőeljárás hosszabb ideje tart, valamint egészségi állapotára.

[143] A bíróság megítélése szerint a szabadságvesztés a III.r. vádlottal szemben annak végrehajtása nélkül is eléri célját, ezért azt a Btk. 85.§ (1) és (2) bekezdései alapján próbaidőre felfüggesztette.

[144] A feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezés – a szabadságvesztés végrehajtása esetén – a Btk. 38.§ (1) és (2) bekezdés a) pontján alapul.

[145] A IV.,V., VI. és VII.r. vádlottak tekintetében a bűnösségi körülmények összevetése alapján a bíróság a Btk. 79.§-ában írt büntetési célok és a Btk. 80.§ (1) bekezdésében rögzített büntetés kiszabási elvek szem előtt tartásával úgy ítélte meg, hogy velük szemben a 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetett bűncselekmény elkövetése miatt szabadságvesztés, még felfüggesztett formában is túl szigorú. Ezért a Btk. 33.§ (4) bekezdésében írtakra figyelemmel velük szemben enyhébb büntetést, a Btk. 50. és 51.§-ai szerinti pénzbüntetést szabta ki a Btk. 6.§ (1) bekezdése alapján halmazati büntetésül. A pénzbüntetés napi tételének a számát az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához mérten, míg az egy napi tételösszeget a vagyoni, személyi, jövedelmi viszonyaikhoz igazodóan állapította meg. Utóbbi körben a bíróság arra figyelemmel állapított meg magasabb egy napi tételösszeget, mert a IV. és V.r. vádlottak több ingatlan tulajdonnal és gépjármű vagyonnal is rendelkeznek. A VI. és VII.r. vádlottak tekintetében a törvényi minimumban állapította meg a pénzbüntetés egy napi tételösszegét.

[146] A pénzbüntetés meg nem fizetése esetén a szabadságvesztésre történő átváltoztatás a Btk. 51.§ (1) bekezdésén alapul.

[147] A nyomozás során a VI. és VII.r. vádlottakkal szemben nemzetközi elfogatóparancs került kibocsátásra, amely alapján VI.r. vádlottat időpont53, míg a VII.r. vádlottat időpont54 fogták el. Mindkét vádlott tekintetében a nyomozati szakban a fogvatartásban töltött időt, a VII.r. vádlott vonatkozásában a bíróság által kibocsátott elfogatóparancs alapján történt őrizetbe vételét és letartóztatásban töltött időt a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdései alapján a kiszabott pénzbüntetésbe beszámította.

[148] A bíróság a nyomozás során lefoglalt bűnjelek iratokhoz csatolását rendelte el, a bíróságon kezelt bűnjel Be. 320.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti lefoglalásának megszüntetése mellett.

[149] Azon bűnügyi költségek viselése tekintetében, amelyek annak kapcsán merültek fel, hogy a vádlottak a magyar nyelvet nem ismerik (így tolmácsdíj, fordítás díja, kirendelt védői díjak), a Be. 576.§ (1) bekezdésének b) pontja alapján úgy rendelkezett a bíróság, hogy azokat az állam viseli. A III.r. vádlott vonatkozásában felmerült kirendelt védői díj (költségjegyzék 13., 17., nap 2 tételei alatt) viselésére szintén az állam köteles a Be. 574.§ (2) bekezdése alapján. Az európai elfogatóparancs fordítási díjának (a költségjegyzék 22. tétele alatt felvett költség) viselésére az érintett VI.r. vádlottat kötelezte a Be. 574.§ (1) bekezdése alapján, míg a nyomozás során felmerült tanú útiköltség díjának megfizetésére (költségjegyzék 6. tétele alatt felvett költség) a vádlottak a Be. 574.§ (1) és (4) bekezdés 2. mondatán egyetemlegesen kötelesek.

[150] A bíróság az I. és II.r. vádlottakat a Btk. nap megjelölése 2.§ (1) bekezdése alapján előzetes mentesítésben részesítette, miután úgy ítélte meg, hogy erre érdemesek. A III.r. vádlott tekintetében a bíróság álláspontja, figyelemmel az általa elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyára, azok jellegére, hogy méltatlan arra, hogy előzetes mentesítésben részesüljön. E körben a bíróság csak megismételni tudja, hogy a III.r. vádlottnak lett volna feladata annak megakadályozása, hogy az egyszerűsített honosítási eljárásban a jogszabályi feltételeket teljesíteni nem tudó kérelmezők jogosulatlanul ne jussanak állampolgársághoz, ezen kötelezettségét azonban szándékosan megszegte.

[151] A vádlottak és megjelölt védők fellebbezési joga a Be. 579.§ (1) bekezdésén, a Be. 581.§ a) és c) pontján, valamint a Be. 582.§ (3) és (4) bekezdésein alapul.

város neve, 2020. február 26.

dr. Dani Dóra sk.

bíró

Ezen ítélet II. r. Terhelt 2 vádlott tekintetében 2020. június 05. napján, VI. r. Terhelt 6 vádlott tekintetében 2020. hónap 16. napján, és VII. r. Terhelt 7 vádlott tekintetében 2020. hónap 11. napján jogerőre emelkedett.

város neve, 2020. október 13.

dr. Dani Dóra sk.

bíró

..